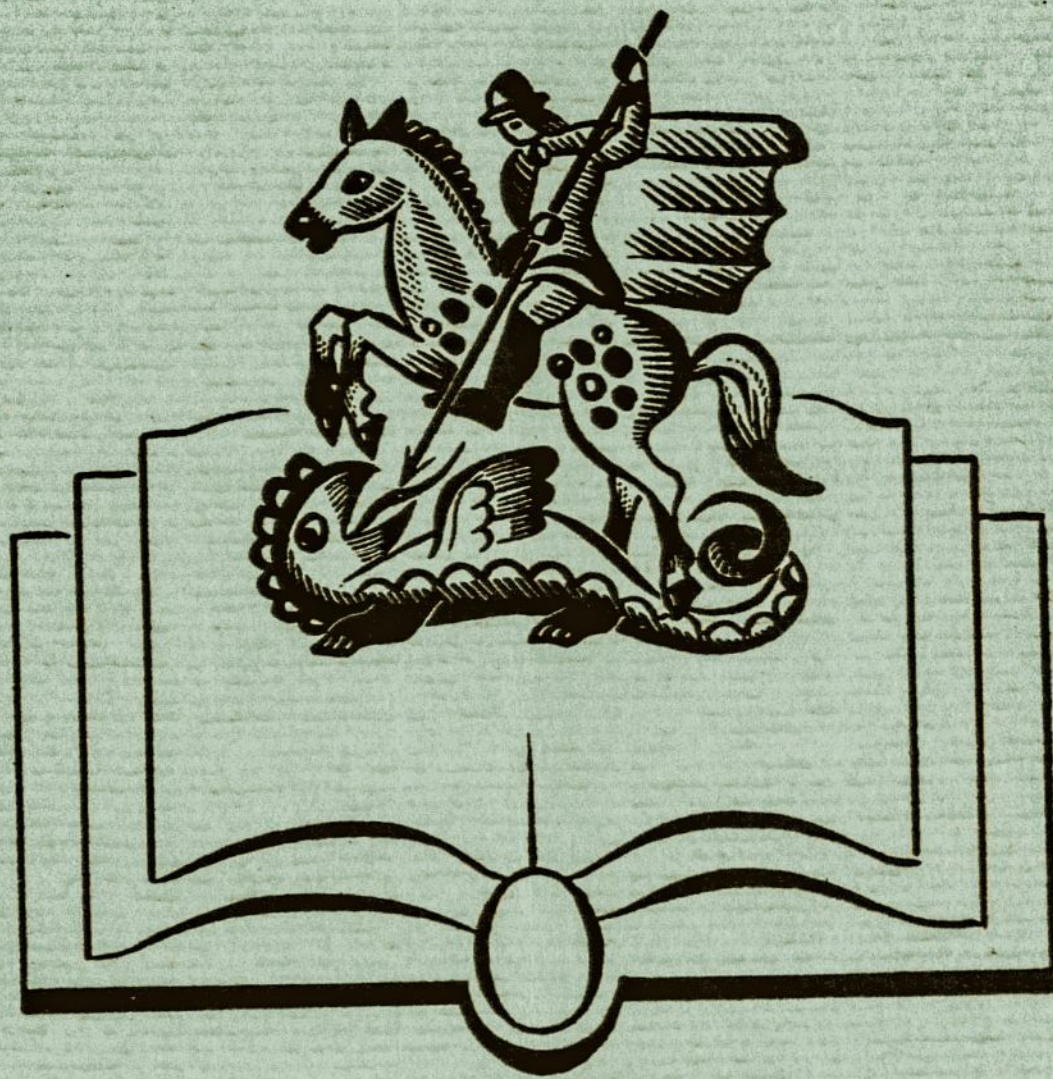

LEKA
1852, 3/4

MUSU VVITIS

MŪSŲ VYTIŠ

P.L.S.S. VADŲ, VADOVIŲ IR AKADEMIKŲ SKAUTŲ-ČIŲ LAIKRAŠTIS

Nr. 3-4(41-42)

Č I K A G A

1952 M. KOVAS-BALANDIS

P A D Ė K I M E V A D O V A M S

Paskutiniu metu, renkant naujuosius skautiškosios vadovybės organus, pastebėta, kad skautų organizacijoje yra gerokai išsigalėjusi liga, kuria serga ir daugelis kitų mūsų bendruomeninių, kultūrinių organizacijų: vis mažesnis narių skaičius sutinka dirbti praktišką vadovo darbą, kratoši pareigų, nesiduoda renkamas, atsikalbinėja, nurodo svarbius ar netaip jau svarbius motyvus ir pan. Tas pats ir periferijoje: vis sunkiau surasti tautininkų, draugininkų, net skiltininkų ir kitų pareigūnų. Kadangi ši priežastis labai kenkia skautų organizacijai, tenka ją šiek tiek panagrinti. Kodėl taip yra?

Nenoras vadovauti skautų vienetais ar iš viso organizacijai neretai iškyla dėlto, kad daugelis net prisiekusiųjų vadų, žadėjusių visą gyvenimą dirbti su skautais, būdami dabar apkrauti sunkiu tiesioginiu darbu, nebeįstengia pavežti dar vieno jiems prikinkomo vežimo. Trumpai: neleidžia geležinis skauto istatas, šeimos rūpesčiai, studijos, universitetas, kursai...

Vis dėlto tai ne viskas, dėl ko skautininkai baidosi darbo su skautais. Juk šios kliutys dažnai laikino pobūdžio ir anksčiau ar vėliau nugalimos. Yra betgi kitų, iš mūsų pačios organizacijos narių kliudymų. Vienas jų - nenoras padėti vadovams. P. a. s. mus dabar išigali tokie papročiai: Jeigu išrinkome ar paskyrėme tave vadovu, tai ir vadovauk sau vienas. Mes jau nepadėsime. Tu pats ne tik šauk sueigas, bet ir ruošk pašnekosius, organizuok žaidimus, iškylas, vakarus, pasirodymus. Pagaliau, ir visas išlaidas, reikalingas organizaciniam darbui, pasirūpink gauti savo jėgomis... "Mes jau žiūrėsime iš šalies, kai gerai bus - paplosime, padėkosime, kai blogai - pakritikuosime /kartais ir neskautiškoje spaudoje/. Na, ir dirba toks vadovas. Dienas ir naktis. Bėgioja uždūšęs, dažnai lyg be kvapo. Rankioja skautus, savo vadovijos harius, ieško pagelbininkų, pats rašo, spausdina. Tai vyksta metus, kitus. Padėjėjų nesusiranda. Gi neretai jų ieškojimas užima daugiau laiko, kaip kad pats darba padaryti. Pavargsta vargšas rinktinis ar skirtasis vadovas. Iš šalies dargi girdėdamas novisada užtarnautą kritiką, nuleidžia rankas, parašo atsistatydinimo raštą, išcina iš pareigų. Prasideda naujo vadovo ieškojimas. Vėl niekas neina, tuo labiau, kad visi gerai žino, kiek dabar kaštuoja laiko ir pinigų vadovauti. Taip yra daug kur ir nesimato davinių, kad būtų kitaip. Šiandien niekas nenori dalytis su kitu darbu, ypač juodu organizaciniu darbu: tik laimėjimais.

Taip betgi neturi būti. Neprotinga užversti vienam vadovui visų mūsų darbą. Taip elgdami prisiepsime liepto galą. Ir prieiname. Turime tad taisyti. Jeigu ką išrinkome vadu, paskyrėme toms pareigoms ar prikallbėjome jį tokiu pasidaryti, nebalikime vieno likimo valiai. Dalykimės darbu su juo. Kai visi pastinsime po dalelę, nė vienam nebus sunku. Jis gi teriktuoja, tenurodo, tevadovauja. Našta bus pakeliama ir jam, ir mums. Jeigu būsime nuoširdūs, pagelbėsime vadovaujantiems, mūsų organizacija pakils, jaunimas ims ją domėtis, geresnieji vadai, besitraukia "i pensiją", sugriš į aktyvų skautišką darbą. Tad dalykinės viskuom, ypač pareigomis ir naštomis. BK

VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETAS

A. Plateris, J. A. V.

Tur būt Lietuvoje nebuvo tokios institucijos, kuri per tokį trumpą laiką būtų išvariusi gilesnę vagą visame krašto gyvenime, kaip Vytauto Didžiojo Universitetas Lietuvos Nepriklausomybės laikotarpy. Per šiuos 18 metų /1922-1940/ V.D.U. netiktai nuolatos intensyviai skleidė šviesą ir kultūrą, išleisdamas kasmet vis naujas laidas įvairių sričių specialistų, ber drauge buvo gyvas kultūriniai ideologinės kūrybos centras, pasireiškęs daugeliu korporacijų ir kitų akademinų organizacijų.

Šiomet, vasario 16 d., sukako lygiai 30 metų, kaip Lietuvos Vyriausybė perorganizavo tada Kaune veikusius Aukštuosius Kursus į Lietuvos Universitetą, kuris 1930 metais, minint Vytauto Didžiojo 500 metų mirties sukaktį, buvo pavadintas jo vardu. Nuo to laiko, kad ir diametraliai pasikeitus visam gyvenimui, šis universitetas vis dar tebeveikia ir, kiek sovietinės tikrovės sąlygos leidžia, vis tebeatlieka savo mokymo funkciją.

Aukštosios Mokyklos tradicija Lietuvoje gana sena. Jau antroje XVI amžiaus pusėje Didysis Kunigaikštis ir Karalius Steponas, leisdamas jezuitams įsteigti Vilniuje aukštąją mokyklą, davė pradžia aukštajam mokslui Lietuvoje. Ši aukštoji mokykla, amžių bėgyje įvairiai reformuojama, XIX amžiaus pradžioje virto Vilniaus Universitetu, buvusiu virnu iš geriausiai pastatytų Universitetų visoje Europoje. Rusų valdžiai universitetą, kaip patriotinės minties skleidėją, uždarius, Lietuva apie 80 metų išbuvo be savo aukštosios mokyklos. Pastangos atkurti Vilniaus Universitetą po Pirmojo Pasaulinio Karo, Lietuvai netekus Vilniaus, tapo neįgyvendinamos, bet užtat vienu pirmųjų atgimusios Lietuvos žygių buvo savo Universiteto įsteigimas Kaune.

Viėnių atgavus, vieton ten lenkų įsteigto Stepono Batoro Universiteto, buvo įsteigtas Lietuviškas Vilniaus Universitetas. Faktiškai keli fakultetai buvo perkelti iš Kauno Vilniun, kurie ir sudarė naujo Universiteto branduolį. Dalies savo fakultetų netekęs, Vytauto Didžiojo Universitetas, kad ir susiaurintuose rėmuose, varė savo darbą toliau, kol jo veikimas buvo vokiečių okupantų laikinai sustabdytas. Raudonieji jį vėl atgaivino Kauno Universiteto vardu. Tačiau lengva išivaizduoti kaip susiaurintas ir iškraipytas turi būti jo darbas dabar, kai visi mokslai privalomai irikiuojami komunistinės propagandos tarnybai.

Mums Vytauto Didžiojo Universitetas bliangus netik kaip didysis šviesos ir kultūros šaltinis, bet ir kaip mūsų akademinės skautijos lopšys. Tik dviems ir pusei metų po U-to įsteigimo praslinkus, jame gimė pirmoji Studentų Skautų Draugovė, dabartinės mūsų A. S. D. S. ir Korporacijos VYTIS pirmtakė. Dabar, kai Korporacija yra išsimėčiusi po daugelį kontinentų, net keista pagalvoti, kaip ji tada spietėsi tik V.D.U., o nuo 1940 m., V.D.U. ir Vilniaus U-tuose. Netik Vytauto Didžiojo Universitetas yra korporacijai daug ką davęs, išmokslindamas ilgas korporantų gretas, bet neapsiriksime pasakę, kad ir Korporacija skolinga Universitetui nepaliko. Ji visad veikliai ir pozityviai roiskėsi bendrame studentų gyvenime, dažnai jam ir vadovaujamą /pavyz., filisteris - tada senj., Alg. Jurskis buvo Studentų Atstovybės pirmininku/. Taip pat korporantų daugumas pasižymėjo savo stropumu moksle, o Korporacijos filisteriai mielai buvo kviečiami isijungti į mokomąjį darbą universitete. Faktiškai apie pusė visų filisterių tapo mokslo personalo nariais, vėliau pasiekusiais įvairius akademinės hierarchijos laipsnius. Neskaitant tų, kurie buvo pakviesti tiesiog į Vilniaus Universitetą, sekantieji mūsų Korporantai buvo išrinkti į įvairių Vytauto Didžiojo U-to fakultetų mokslo personalą /dalis j, vėliau irgi buvo perkelta į Vilnių/ :

Medicinos Fakultete : Gabrėnas, Arturas Jurgutis, Stp. Kairys, M. Vaitėnas; Technikos Fakultete : Juozas Milvydas, A. Daniliauskas; Teisių Fakultete: Vytautas Jurgutis, Aleksandras Plateris, Kazys Palčiauskas, Algirdas Jurskis; Gantos Matematikos Fakultete: Kaikaris, Kriačiūnas, Č. Masaitis. Šitas sąrašas nėra pilnas, tačiau šiuo momentu tiek teprisimenu. Norėtusi, kad šis Vytauto Didžiojo Universitete pradėtos tradicijos ir dabar būtų korporantų laikomasi, kad tie broliai, kurie dabar nestudijuoja, susirūpintų

SKAUTŲ VYČIŲ SUVAŽIAVIMAS

A. Kalnaitis, J. A. V.

Pereituose "Mūsų Vyčio" numeruose buvo daug rašyta apie skautus vyčius, jų praeitį Lietuvoje, o taip pat apie kai kurias dabartines šio skautiškojo sąjūdžio problemas. Palengva bedirbant ir diskutuojant mūsų skautų vyčių programas ir darbo bei veiklos sritis, natosi, kad yra dar daug klausimų, kuriuos išlyginti, suvienodinti ir gražiai suderinti galima tik didesniam vyčių skaičiui krūvon suėjus.

Tai, bent iš dalies, pasiekti sumanė J. A. V. LSB Vadeiva, šiuo klausimu susitaręs su tvirčiausiais skautų vyčių vienetais tame krašte. Pasėkoje šių organizacinių pasiterimų ir susirašinėjimų, gimė mintis, kuri šiandien ruošiasi tapti veiksmu: sušaukti platesnės apimties JAV rajono ribose skautų vyčių suvažiavinį Čikagoje, mieste, kur šiuo metu veikia bene tvirčiausias skautų vyčių vienetas - Pulk. Juozo Šarausko vardo sk. vyčių draugovė, turinti apie 40 narių, be to, apie save telkianti eilę skautininkų ir šiaip jau draugovėje neregistruotų skautų vyčių. Tikimasi, kad šaukiamame suvažiavime dalyvaus keliasdešimt skautų vyčių iš įvairių JAV vietų, o gal būt vienas kitas ir iš kitos valstybės.

Suvažiavimas tęsis apie tris dienas: gegužės 30, 31 ir birželio 1 d. Tomis dienomis, kaip žinia, paprastai nedirbama, taigi, reikia manyti, galės atvykti skautai vyčiai ir iš tolimesnių vietovių. Paslaugūs skautai vyčiai čikagiškiai žada visus tinkamu būdu priimti, paruošti suvažiavimui patalpas, parūpinti nakvynes ir, pagal galimybę, suteikti kitų skautiškų pramogų.

Suvažiavimui ruošti jau sudaryta speciali komisija, vadovaujama Pulk. Šarausko sk. vyčių dr. vės vado pskn. Alberto Augustinaičio. Komisija paruoš kai kuriuos pasiūlymus skautų vyčių tradicijų, budėjimo, išodžio, programų suvienodinimo reikalui. Laukiama, kad ir kiti suvažiavimo dalyviai netuščiomis atvyks: atveš su savimi gerai apgalvotus šiais ir kitais klausimais pasiūlymus, sumanymus vyčių veiklai pagerinti, suaktyvinti jų darbui. Specialiais klausimais su pranešimais kviečiami specialistai skautininkai.

Labai svarbu, kad tokiam suvažiavime dalyvautų galimai daugiau aktyvių ir pasyvių /šiuo metu aktyviai nedalyvaujančių skautiško darbo/ vyčių. Ypatingai laukiami vyčiai, vyčiamę Nepriklausomoje Lietuvoje ir turį didesnę patyrimą šiame darbe.

Kad darbas būtų sėkmingesnis, skautai vyčiai kviečiami jau dabar /nedešiant/ registruotis, suteikiant apie save tokias žinias: 1/ Vardas ir pavardė, 2/ amžius, 3/ Gimimo vieta, 3/ skautiškas laipsnis, 4/ Kada ir kur davęs skauto vyčio išodį, 5/ Ar priklauso kuriam nors skautų vyčių vienetai ar ne, 6/ Tikslus dabartinis adresas. Šias žinias prašome suteikti visus skautus vyčius, vis vien ar jie priklauso vienetais ar gyvena kur nors toli nuo skautiškų židinių, ar galės dalyvauti suvažiavime ar ne. Tokius registracijos davinius siųsti šiuo adresu: Albertas Augustinaitis, 3727 So. Lowe Ave, Chicago 9, Ill., USA. Tai bus labai svarbi medžiaga skautų vyčių suvažiavimui.

Visiems užsiregistravusiems bus pasiūsti specialūs nurodymai ir visos kitos informacijos suvažiavimo vietos, datos reikalais, taip pat darbų tvarka ir kt.

Užjūryje ir kituose kraštuose gyvenantieji sk. vyčiai prašomi tuomi pačiu minėtu adresu atsiųsti savo sumanymus ir pageidavimus suvažiavimui minėtais klausimais.

Reikia tikėtis, kad toks suvažiavimas, nors ir tik JAV rajono ribose, sustiprins mūsų skautų vyčius, pakels jų nuotaiką ir nustatys jų darbo ir veiklos kryptį. Sėkmės!

savo studijų tęsinu, o tie, kurie studijuoja, stengtusi mokslu pirmuoti tarp savo kolegų.

Universiteto anžius natuojamas ne metais, bet šimtmečiais. 30 metų - kurių beveik pusė buvo okupacijų sutrukdyta - jaunas anžius universitetui. Metai bėgs, iš raudonojo teroro liks tik prisininimas, o Vytauto Didžiojo Universitetas vis švies mūsų Lietuvai, tame gi universitete skaisčiau žibės mūsų melynų ASDS sesių ir brolių vyčių kopuraičių cilės.

NAUJAS L.S. BROLIJOS VAIRUOTOJAS

Sktn.Br. K., JAV

M.V. 2. numeryje buvome pranešę, kad nauju Vyriausiuoju skautininku išrinktas Vyr.sktn.fil. Stepas Kairys. Naujas VS pradeda eiti savo pareigas. Šia proga praverstų visiems skautų vadovams iš arčiau pažinti vyrą, kuriam Brolijos vadovai įvykusių rinkimų metu patikėjo L.S. Brolijos vairą.

Stepas Kairys gimė 1916 m. kovo mėn. 2 dieną. 1934 m. baigė T.T. Jėzuitų gimnaziją Kaune ir tuojaū įstojo į Vytauto Didžiojo Universiteto Medicinos fakultetą /Farmacijos skyrių/, kurį 1939 metais ir baigė, gaudamas chemiko - vaistinininko diplomą. Visą studijų laiką savo profesorių buvo labai gerai įvertintas ir todėl pakviestas pasilikti čia moksliniam darbui. 1939 - 1943 m. tame pačiame VDU-te Farmacijos-Farmakognozijos katedroje ėjo paeiliui vyr. laboranto, jaun. ir vyresniojo asistento pareigas. 1942 - 43 m. skaitė teismo ir maisto dalykų analizės kursą. 1943 m. išrinktas Vilniaus Universiteto adjunktui ir Medicinos fakulteto Farmacijos katedros vedėju. 1943 m. gruodžio 15 išleido pirmą lietuviško Vilniaus U-to Med. fak. Farmacijos skyriaus laidą, /12 farmacijos kandidatų/. Vilniuje skaitė farmacinės chemijos ir teismo-maisto dalykų analizės kursus. 1945-46 m. gilino savo chemijos žinias Innsbrucko U-te Austrijoje. 1946-48 m. dirbo Pabaltijo U-te kaip associate profesorius ir Chemijos-Farmacijos fakulteto dekanas. Skaitė farmacinę chemiją. 1948-49 metais atvyko Kanadon kaip Lady Davis fondo stipendininkas ir dirbo Frederictono U-te mokslinį ir pedagoginį darbą. 1950 m. drauge su savo dviem bendradarbiais paskelbė mokslinį darbą "Synthesis in the Series of Erythrina alkaloids" Kanados moksliniame žurnale "Canadian Journal of Research". Šiuo metu dirba kaip chemikas vienos iš didžiausių Kanados firmų tyrimų laboratorijoje Toronte.

Skautiškoji veikla. Skautauti pradėjo jau devintaisiais savo gyvenimo metais, įstodamas į LSS Marijampolė, vilkiuku. 1930-35 m. ėjo Kauno Karininko Juozapavižiaus ir Šv. Aloyzo draugovėse įvairiais pareigais, pradedant skiltininku, baigiant draugininku. 1932 m. išrinktas Kauno tunto Garbės Skautu. 1934-35 m. Kauno Pilies Tunto vilkiukų skyriaus vedėjas. 1936-37 m. Vytauto Didžiojo U-to Korp! VYTIS junjorų Tėvūnas, o 1937-38 m. Korp! VYTIS vadas, drauge SSD ir Korp! atstovas Studentų atstovybės prezidiume. 1939 m., kaip baigęs U-tą, pakeltas Korp! filisteriu. Tremtyje vėl uoliai ėmėsi skautiško darbo. 1946 m. drauge su v.s. Čepu ir v.s. Vl. Šarūnu prisidėjo prie S/ VYTIS Pabaltijo U-te suorganizavimo ir jį visą laiką globojo. 1946-1948 m. LSB Vadijos Akademinio skyriaus vedėjas. 1947 m. pirmosios akademinės stovyklos ir 1948 m. Baltijos jubiliejinės stovyklos viršininkas.

1933 m. buvo pakeltas į paskautininkio laipsnį, 1939 m. į skautininko ir 1947 m. į vyresnio skautininko. 1936 m. baigė Gilvill kursus Latvijoje. Dalyvavo užsienio stovyklose: Suomijoje - 1934 m., Švedijoje - 1935 m. 1948 m. apdovanotas Lelijos ordenu. Nuo 1951 m. pradžios iki dabar redaguoja "Skautų Aidą".

Vyr.sktn. Stepas Kairys yra sukūręs gražią skautišką šeimą /žmona Irena/, ir augina 4 metų dukrą Aldoną ir 4 mėn. sūnų Algirdą.

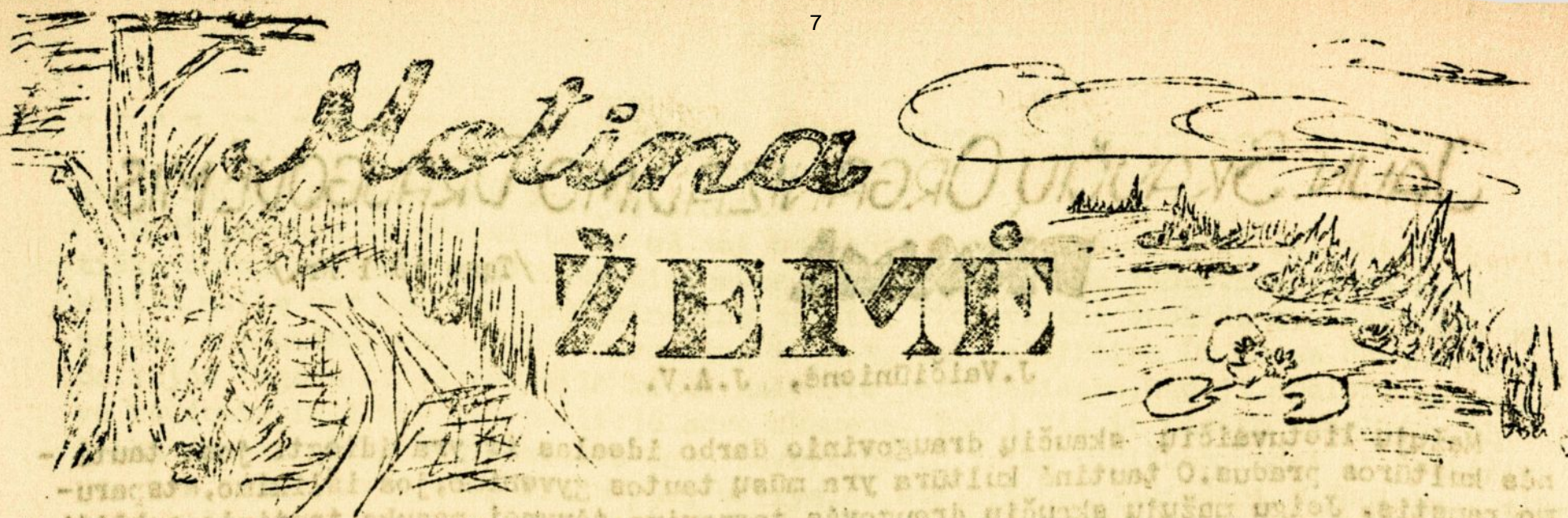
Kaip matome, LSB Vadovybės vairas yra patikėtas didelės erudicijos vyrui, patyrusiam skautininkui ir neeiliniam mūsų organizacijos nariui. Patikėtas nelengvomis dienomis, kada organizacija dėl emigracijos ir didelio išsisklaidymo pergyvena lyg ir tam tikrą vidujinę krizę.

Stepas Kairys visiems mūsų skautų vadovams ir ypatingai akademikams skautams žinomas kaip judrus, sumanus, pareigingas vadas, geras sudėtingų pareigų tvarkytojas.

Deja, ir labai geri vadovai negali didelių darbų nuveikti, jeigu jų neremia kiti skautiški pareigūnai. Taigi ir VS Kairio darbų pasisekinas priklausys nuo to, kaip mes visi stengsimės apie jį glaudžiai spiestis ir kiek jo vadovaujami budėsime skautiškoj garbės ir veiklos sąrgyboje.

"Mūsų Vyčio" Redakcija, bendradarbiai ir skaitytojai spaudžia naujam VS kairę ir žada savo pagalbą. Sekmės nelengvame darbe!

Mes tikinės kitame MV numeryje galėsia paskelbti mūsų bendradarbio pasikalbėjimą su Vyriausiuoju skautininku mūsų opiaisiais reikalais.

PASKUTINIO LSS ŠEFO A.A. ANTANO SMETONOS ŽODIS SKAUTAMS

Pernai metais^x/, mieli skautai ir skautės, minėdami savo brolijos patroną Šv. Jurgį, šventėme ir motinos dieną. Taip pat darome ir šiemet. Gražus, patogus sutapimas! Juk kur išskilmėn susiburia vaikai, ten neturi būti pamirštos ir motinos. Pernai tolygiai išskilmės proga esu kalbėjęs jums apie mūsų meilę ir pagarbą, joms skolingą, o dabar noriu pasakyti kelis žodžius apie meilę ir pagarbą mūsų žemei motinai. Tačiau ką sakysim, tai ne naujiena, tai sena tiesa, tokio pat senumo, kaip ir žmonija. Sakysiu pavyzdžiais, iš savo atminties.

Kai dar buvau mažas, tai atmenu, kaip vyresnieji žmonės, norėdami iš ko sužinoti tiesą, liepdavo jam pabučiuoti žemę ir kalbėti prie liudytojų. Kai Lietuva tebebuvo svetimoje valdžioje, tai mūsų bernačiai, eidami rusų kariuomenėn, atsisveikinę su savo giminėmis ir su savo žeme atsisveikindavo, ją atsiklaupę bučiuodami. Ir šiaip jau kur, vykdamas svetimon šalin ir su savaisiais skirdamasis, bučiuodavo žemę. Tai būdavo pažadai, kad ji niekuomet nebus pamiršta, tai būdavo jai padėkos ir pagarbos pareiškimai. Jei kur susikeikdavo ar kitą kokią nepadorų žodį ištarėdavo, tai vyresnieji išpėdavo jį, kad dėl to motina žemė rūstaujanti ir dėstis nusidėjimus sudrebanti šiek ar tiek stomenų gilumo. Daug pagarbos ir daug meilės būta seniau savo žemei, tarytum tikrajai motinai. Ilgainiui vienur kitur buvo tai pamiršta, dėl to aš dabar jums primenu.

Motina žemė, išugdžiusi ir išmaitinusi nesuskaitomą daugybę žmonijos kartų, nėra pasenusi ir nepasens. Ji visuomet jauna ir graži, tik keičia savo rūbus ir džiugina mus savo puošnumu. Pavasarį pasireiškia įvairių spalvų žiedais, vasarą masina mus visokiais bręstančiais vaisiais, rudenio, jiem prinokus, patiekia mums derliaus, o galiausiai, žiemą, apsisiaučia baltais rūbais ir ilsisi. Pasilsėjusi ji vėl pavasarį nubunda. Kaip tuomet viskas džiaugsmu suvirpa ir visokiomis spalvomis sužvilga. Iš jų radosi mūsų tautinė žalia, raudona, geltona vėliava. Mūsų motina žemė nerūsti, linksmi ir žadina mus džiaugtis gėrybėmis, kurių ji mums tiek daug patiekia. Už tai mes turime ją gerbti ir mylėti.

Milijonus turi mūsų motina žemė vaikų. Vieni jau seni, kiti vyresni, kiti dar labai jauni, - visi jie sudaro didžiulę tautos šeimą. Kiek daug joje įvairumo ir judrios gyvybės! Kiekvienas vaikas yra skolingas savo motinai žemei pagarbos ir meilės pagarbą, kiekvienas savaip, kaip jo amžiui pritinka. Jūs, skautai ir skautės, dar tebesimokote, taigi atliksite tą savo pareigą, kai gražiai mokysitės ir auklėsitės vyresniųjų priežiūroje.

Mūsų motina žemė tačiau nevisuomet esti linksmi nusiteikusi. Jos veidas kartais esti sielvartu apsiniukęs, kai pro debesis nebematyti saulės. Pavojaus šešėliai slankioja ties ja. Tada mes, jos vaikai, turime susirūpinti jos buitimi, pasiryžę ją ginti ligi paskutinio savo gyvybės kvepterėjimo. Kai šeimos židini kas paliesti kesinasi, tai visi jos nariai sukrunta. Argi nesame stebėję, kaip skruzdės, užpuolus kam skruzdėlyną, suskanta ginti jį savo smarkiomis rūgštėmis ir kitokiomis priemonėmis, kurių turi? Taip ir bitės juk, apnikus kam jų evilį, gelia priešininkui ir begeldamos numiršta.

/Pabaiga 63 pusl., apačioje/

^x/Pasakyta Kaune, 1935 m. gegužės 5 d., Motinos dienos proga. Kaip matome, mintys netik nėra pasenusios, bet šiandien dar labiau reikšmingos. Red.

JAUŅ. SKAUČIU ORGANIZAVIMO DRAUGOVĒMIS

PRĀMĒ

/Tāsa iš 1 Nr./

J.Vaičiūnienē, J.A.V.

Mažujų lietuvaičių skaučių draugovinio darbo idealas ir yra įdiegti jose tautinės kultūros pradus. O tautinė kultūra yra mūsų tautos gyvenimo, jos išlikimo, atsparumo ramstis. Jeigu mažųjų skaučių draugovės tarnavimą tėvynei pasuks tautinio auklėjimo linkme, tai lietuvaičių skaučių Seserija, vedama augančias mergaites lietuviškos skautystės keliais, tremtyje atliks savo uždavinį: ji tinkamai reprezentuos visą tautą, igys jai simpatijų ir prisidės tokiu būdu prie išsilaisvinimo ir Tėvynės išlaisvinimo.

Čia dar būtų reikalas paminėti bendrai apie tautinę reprezentaciją ir jos reikšmę, bet tai palieku pačioms draugininkėms.

Dar klausimas, kodėl reikia organizuoti mergaites atskiromis jų draugovėmis, kodėl negalėtų draugovės būti mišrios, taigi ir sueigos. Apie tai yra paminėta kituose šio rašinio punktuose, būtent: mergaitės, būdamos iš esmės lėtesnės, švelnesnės prigimties, skonio, kitokių palinkimų, sulig skautavimo metais pradeda nuo berniukų skirtis: jos eina lėtin, nedrąsyt, mėgsta išitraukti į savo pasaulį, žaisti vienos, niekeno nekliudomos. Teko, tur būt, pastebėti tokių reiškinių, kad mergaitės, atėjus pas jas berniukams, nustoja žaidusios, susiima žaisliukus ir pasišalina. Berniukai to mažiau eina drąsyt, darosi agresyvūs, kliudo mergaitėms, jas nustumia, nustelbia, slopina jų iniciatyvą. Todėl mergaitės individualybei ugdyti reikia jai atskiro pasaulėlio, reikia ją padrasinti, padėti skleistis, be žmogiškųjų savybių, dar viršaus jos moteriškumui. Šeimoje ar nebūna dažnai mergaitės skriaudžiamos! Tiek darbo padalinimui, tiek turto paskirstymui ir t.t. Skaučių draugovė yra tam, kad sudarytų visas galimas sąlygas mergaitės moters vispusiškam ugdymui.

Gal kas norėtų pasakyti, kad visa tai sužinos, kai užaugs, kad mažų mergaičių, ypatin- gai mergaičių, organizuoti visai nereikia. Jos užaugusios ištekės ir visa jų giesmė baigta. Pirmiausia su ištekėjimu jų giesmė nebaigiama, bet tik pradėdama, nes vien tik vaikus gindyt tai dar nėra vien tik tas ištekėjusios moters uždavinys - jos uždavinys, anot Dr. A. Maceinos /Aidai/, būti ir žmogumi, nes pats Kūrėjas ją pavadino ne motina, bet žmona, t.y. žmogumi moteriškos giminės. Antra, moterų įnašas į tautų, pasaulio lobyną, yra gaivinančios, ugdančios ir statančios reikšmės, todėl jis sugriautam pasauliui /kas jį sugriovė, kas išnato tosprendžia/ labai reikalingas. O tai moteris gali padaryti, kai, būdama iš mažens organizuota, įpras į visuomeninį darbą. Ypatin- gai tai tikėtų lietuvei moteriai, mergaitėi suprasti: jeigu lietuvi moteris galėjo savo šeimoje ir tautoje suvaidinti toki vaidmenį, būdama nemokyta ar tik pramokus skaityti ir rašyti, kiek ji būtų patarnavusi tautai, būdama nemokyta ir organizuota! Šiandien turėtume, anot Žemaitės, didžmoterių kiekvienoje srityje.

Jeigu dabar turime sąlygas, nuodėmė būtų nesusiorganizuoti iš mergaičių draugovių ir iš mažens jų neauklėti.

Viena motina pasigyrė žinomam pedagogui, kad ji savo dukterį pradės tuoj auklėti, nes ji, mergaitė, jau turi ketverius metus. Pedagogas atsakė, kad motina jau pavėlavusi su auklėjimu ketveris metus. Tai ši tą pasako, nuo kada reikia pradėti auklėti žmogus. Mūsų Amerikoje gimę ir auge, dargi jauni išvykę broliai ir sesės niekad neturės supratimo, kad ir kažin kaip juos auklėtum ir pasakotum apie Lietuvą, apie dabartinę jos būklę, kaip mes turime. Jų kraujas, nepapildytas grynu lietuvišku krauju, Lietuvai darosi anemiškas, dalinamas tarp dviejų tėvynių ir tarp jų svyruojas. Tačiau ką mažas būdamas gauna, ką jis išgyvena, kas jam pertiekama, neužmirštama visą ančių, ypatin- gai

jeigu mažatvės išpūdžiai yra gaivinami.

Didieji mūsų kovotojai-tojos už tai nepabūgo sunkaus ir, netoli matančiam, beviltiško darbo kietuose Lietuvos dirvonuose ir mirties kovos lauke, kad jiems savo krašto meilę dar mažiems įkvėpė motina, gražiai lietuviškai šnekėdama, pasakodama pasakas, dainuodama, margindama margučius ir t.t. Tai patvirtina Dr. Jonas Basanavičius, Šatrijos Ragana ir ištisa eilė kitų. Maironis pats pasisako, kad ji močiutė užlingavo raudonis ir į krūtinę perliejo savo skausmą. Todėl jis ir pamėgo pamylėto tu laikų dūnas. Dr. V. Kudirka, nors buvo paveiktas to laiko poniškos mados ir lenkinimo, bet vieną kartą stoja, kaip gyvi vaikystės atsininimai, gažindami V. Kudirką į tikrąjį kelią. Jis daro tautinę atgailą ir sužada su Lietuva, prižadėdamas būti ištikimas iki mirties ir darbais išpirkti tuščio gyvenimo laikotarpio kaltes. Jeigu jo darbai turės kokios reikšmės, kad jis rašo pjeses, groja smuiku, piešia, - tai mažatvėje girdėtų dainų, pasakų, gražiai išmargintų Velykų Bobutės atneštų margučių pasėka. Kad pirmieji gyvenimo išpūdžiai pasilieka visam amžiui, daug daug kas pasako, itikina. Štai Genovaitė /nors tai ir yra pasaka, bet labai artima dabartiniams laikams/ būdama ištrėnė, gyvendama stirnos urve su mažiuku berniuku, jam pasakoja apie savo kraštą, rodo ženklus, kad jis mirties atveju mpekėtų pareiti į tėvų namus. O Tarzanas, taip jaunuomenės mėgstama knyga, taip susigyvena su ji užauginusia beždžione, kad laiko ją savo motina. Dažnai girdėta mažatvėje daina, matytas vaizdas spalva, koks nors daiktelis po daugelio metų sukelia atsininimus. Mes pačios ar ne mielai, laiks nuo laiko, pergyvename mažų dienų atsininimus, jais dalijamės su drauge. Ne bereikalo lietuvių patarlė sako: Į ką mažas ar jaunas įprasi, tą suaugęs ar senas rasi. Išsina, kad mažatvėje reikia gerų išgyvenimų, išpūdžių, kad jie būtų pagrindas tolimesniame kelyje, ant kurio galėtų statyti savo ir savo tautos, valstybės namus. Iš čia darytina išvada, kad reikia organizuoti mergaites, pradėti organizuoti mažas, ir teisingais pagrindais, kaip augančias lietuvių tautos nares.

, Kas gali būti teisingiau, konkrečiau ir realiau, kaip tautų turėtiną tėvynę, tai ir mes savo tėvynę turime turėti, nes norime turėti ir siekiame.

/ Pabaiga /

MOTINA ŽEMĖ

/Atkelta iš 61 pusl./

Taip ir mums, mielieji, sekant skruzdžių ir bičių pavyzdžiu, reikia ginti savo motiną - žemę, jei kas išdrįstų ją niekinti ar pavergti. Motinos laisvė - mūsų laisvė!

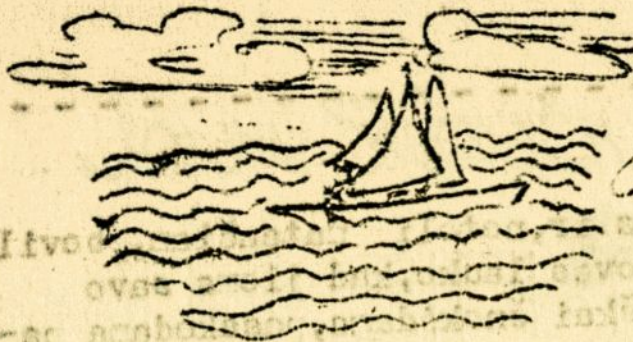
Mūsų žemė ne vien priešų, bet ir draugų turi, dėl to jos buitis tikra. Kai smarkiai kauja mums nedraugingi vėjai, dangui apsiniukus, pro akanas sušvinta saulė ir mus sveikina. Pro ją pasaulio Kūrėjas mums pasirciškia. Nenusininkite, sako mūsų broli - jos patronas, Šventas Jurgis, budį saulės. Lyginkimės į jį! Visame žemės rutulyje, kur tik žmonių gyvenama, skautų brolijos vėliava plovėsuoja. Visur turime draugų, užjaučiančių mūsų motinai žemei. Ta pati saulė mus apšviečia, tie patys kilnieji įžadai mus telkia. Švęsdami savo patrono ir motinos dieną, būdami ištikimi Dievui ir Tėvynei, mes džiaugiamės savo Motina žeme. Jai skirkite savo jaunas pajėgas!

Sveikindamas jus šiandien, linkiu, kad, baigę šiuos mokslometus, nesiliautute būvę paklusnūs savo motinų Motinai Lietuvai, jos prieglobstyje gražiai džiaugdamesi gyvenimu, kad niekuomet nepamirštumėte jai nei meilės, nei pagarbos!

- o - o - o -

Kaip kiekvienam kūrėjui yra skaudu, kada jo kūrinys niekinamas, nubloškiamas kur nors į užkampį ar į šiukšlyną, o jo vietoje pasisavinamas kitas daug menkesnis, tuo labiau skaudu motinai, kad jos, kaip motinos ir tautos kūrėjos, sukrauti paprotiniai turtai lengvai iškeičiami į pigius laiko dvasios ar madų vėjų atneštus blizgesius, dažnai labai neskoningus.

V. s. J. Vaičiūnienė

Jūrų Skautų PASKIRTIS

Sktn. A. Aglinskas, J. A. V.

Daugelis skautų ir didelė mūsų visuomenės dalis yra susidarę klaidingą pažiūrą apie jūrų skautus bei jų paskirtį. Jų akimis žiūrint, jūrų skautai yra ne kas kita, kaip jūrininkų pakaitalas sausumoje, kurių visą veikimą sudaro tik plaukimas, plaukiojimas ar būriavimas. Tokia pažiūra galėjo susidaryti dėlto, kad :

a/ Jūrų skautai dėvi skirtingą, jūrėiviško tipo skautų uniformą; b/ Savo užsiėmimus, skautavimo praktiką, kiek laikas ir aplinkybės leidžia, atlieka ant vandens, panaudodami irklavimo ir būriavimo pastatus. c/ Jų patyrino laipsnių programos, šalia bendrinių skautų programų, sudaro specialią dalį, išnargintą jūriniais terminais bei pavadinimais; d/ Jiems instruktuoja plaukiojimo ir jūrininkystės specialistai, būriuotojai ar jūrų laivyno karininkai; e/ Jie palaikė glaudesni ryšį su kitomis jūrininkystės ir vandens bei jūrų sporto organizacijomis ir dažnai talkininkavo bendriniuose ar specialiuose tų organizacijų parengimuose - varžybose ir buvo tų organizacijų reniami; f/ Jie plačiai paskleidė Lietuvos sujūrinimo mintį visuomenės tarpe; g/ Jie davė didžiausią kontingentą mūsų prekybos ir karo laivynų karininkų bei jūrininkų.

Bet dėl viso to jie nepasidarė jūrininkų pakaitalais ar profesionalais būriuotojais bet pasiliko ištikimi savo pagrindinei idėjai. Jų siekiai specialybiniėje srityje neišsėmė pilnumo, jų nustatytų programų ir nepakeičia skautiškojo išgyvenamojo metodo, - jų nesujūreivina. Jie priklauso tai pačiai skautų šeimai ir, kaip pilnavertis jos narys, sudaro integralinę Skautų Sąjūdžio dalį, siekiančią jaunuomenės auklėjimo Sąjūdžio nustatytomis formomis. Jie, kaip atskira Sąjūdžio šaka, neprasislenkia su skautiškojo ugdymo metodu, kuris apjungia visą Sąjūdį nedalomon vienumon ir kuris jūrų skautus išskiria iš kitų vandens ir jūrų sporto organizacijų tarpo ir padaro juos skautais. Ne vardo ar uniformos skautais, bet pilnutiniais skautais, kurie diekdami savo specialybinių žinių ir patirties, savo asmeninį gyvenimą stengiasi tvarkyti pagal duotą išodį, išstatus, skautiškąsias tradicijas ir tarnavimo artimui praktiką, pagrįstą kasdieniniu geruoju darbeliu.

Iš viso to, kas pasakyta, išplaukia ir tikroji jūrų skautų paskirtis, ne siaura specialybinė parengtis, bet plati skautiška-jūrinė jaunuomenės auklėjimo programa, kurią bendrais bruožais galima būtų aptarti sekančiai: jūrų skautai naudodamiesi skautiškojo išgyvenimo metodu, siekia suformuoti jaunuolio būdą, kreipiant jį tinkama linkme ir išugdyti jo asmenybę taip, kad jis pajėgtų tapti sveiku, geru, užgrūdintu, jūriškai galvojančiu žmogumi; turinčiu žinių ir patirties jūrininkystės, vandens ir jūrų sporto šakose. Tik tokiais būdais, jie gali virsti pilnaverčiais ir sąnoringais savo krašto piliečiais, suprantančiais ir įvertinančiais dabartinius Lietuvos Tautos uždavinius ir pajėgiančiais ne vien plaukioti ar būriuoti, bet pagal savo duotą išodį tinkamai tarhauti Dievui, Tėvynei ir Artimui.

- o - o - o -

LIETUVOS SKAUTŲ IKURĖJAS APIE JŪROS SKAUTUS

Jūrų skautijos tikslas yra išauklėti, aprengti Tėvynei naudingų, dorų, darbščių, sveikų, vispusiškai išlavintų piliečių bei jūrininkų. Ši skautystės šaka rado sekėjų ir Lietuvos skautuose nuo 1922 metų.

Jei mažiausia bent pusė dabartinių Lietuvos jūros skautų ateity taps būsimu tautiško Lietuvos laivyno jūrininkais, tai čia bus dideli jūrų skautijos nuopelnai mūsų Tėvynei, nes tuo būdu Lietuvos jūrininkuose atsiras gausingo skautijos parengto gaivalo, kuris turės dadas daugiau ideališku, skautystės išauklėtų būdo savunu, galės daryti sėkmingos įtakos savo tarnybos draugams doros, draugiškos, patriotiškos ir kitais atžvilgiais. Jūros skautų draugovės turėtų įvesti sau tradiciją: būtina kasmet savo valtinis nu-plaukti Nemunu į Klaipėdą ir ten, pajūry, surengti jūrų skautijos suvažiaviną, stovyklą bei praktiškus kursus, o jūroje plėsti savo patyrimą.

/Iš P. Jurgelevičiaus SKAUTYSTĖS, 1927 n. 261-265 pusl./

V I E N A S U Ž D A V I N I Ų

Antanas Musteikis, J.A.V.

Laikas, vieta, aplinka bei aplinkybės yra neabejotinai ryškūs veiksniai, apsprendžiant tiek individo, tiek bendruomenės poelgius bei gyvenimo būdą. Šis apsprendimas gali būti atsitiktinis, trumpalaikis arba jis gali nusitęsti ir pakeisti žmonių charakterį, nors pastarasis jau būtų laikomas nusistovėjusiu. Tremtis ir emigracija kaip tik ir išskirtinos nuo normalių sąlygų aukščiau minėtais veiksniais. Tremtinys bei emigrantas noromis nenoromis turi prisitaikyti prie naujo gyvenimo būdo naujuose kraštuose. Atstovaudamas mažumai, jis privalės išmokti daugumos kalbą, daugiau ar mažiau keis apsirengimo stilių, valgys pietus vakare, o ne vidurdienį, gal pirks ne tik šaldytuvą, bet ir televiziją, ir t.t. Tačiau mokslininkai turi davinį, kad tik retas procentas pirmojoje suaugusių emigrantų kartoje išstengia pasisavinti naują gyvenimo būdą, t.y. kultūrą. Praeitais patirtis bei išgyvenimai, kuriais susikristalizavo emigranto asmenybė, yra beveik neišdildomi. Toks asmuo, klausydamas svetimos kultūros programos per radiją ar televiziją, pasiges, sakysime, gaudžios lietuviškos dainos, gilios religinės ar tautinės minties, kurių jam neatstos triukšmingos didmiesčio komedijos, džazo variantai, modernus "seksualinis" baletas ar įkyrios reklamos. Kas kita su antrąja arba pirmosios emigrantų kartos vaikais. Jie gali neturėti grynai lietuviškų išgyvenimų, ir daugumos kultūra jiems gali atrodyti kaip sava ir geresnė, o mažumos kultūra kaip žemesnė. Nes kiekvienos visuomenės dauguma sankcionuoja, kas yra laikytina tinkamu stilium, kas yra laikytina tinkamu poelgiu, žodžiu, kas laikytina "tikra" kultūra. Šituo būdu dažnai trečioji, jei ne antroji, ir kitos emigrantų kartos /emigrantų tėvų vaikų vaikai/ asimiliuoja su dauguma ir visiškai nutautėja. Šis dėsnių yra ypatingai ryškus Amerikoje, ir klysta tie, kurie mano, kad nėra amerikiečių tautos kaip tokios. Kultūrinis etnocentrizmas tariamai daugelyje /tarptautinėje/ amerikiečių bendruomenėje yra nė kiek nemenkesnis kaip daugelyje tariamai vienalyčių Europos tautų.

Paliečiant lietuvių skautų problemą tremtyje bei emigracijoje, skautų vadovams tenka atlikti specialus uždavinys, išplaukias iš aukščiau minėtų veiksnių. Individo /šeimos/, tautos, žmonijos /artimo/ ir Dievybės santykių ir vietos nustatymas skautiškoje asmenybėje yra už šio rašinio ribų. Tik tiek tenka pasakyti, kad visos šios sudedamos dalys yra esminės žmogaus asmenybei. Tačiau tremties bei emigracijos sąlygos ypatingai išskiria tautybės problemą. Nežiūrint to, kad daugelis mokslininkų bei filosofų propaguoja vieno pasaulio ir vienos bendruomenės būtinybę, žmonijai dar ilgoką laiką lemta bendrauti tik tautinėmis ar etninėmis grupėmis. Tuo tarpu individas vis dar negali tapti pilnutine asmenybe be tautinės bendruomenės, lygiai taip, kaip be šeimos. O tautybės turinys čia yra suprantamas kaip savarankiškas gyvenimo būdas, galvojimas, nastymas, veikla bei jos padariniai, išplaukia iš bendrų, sakysime, etninių principų. Tik šitokioje aplinkumoje bei jos saistomas individas gali pilnai pasireikšti ir suklestėti, išvengdamas daugelio konfliktų ir nusivylimų, dažnai žalojančių žmogiškąją asmenybę svetimoje bendruomenėje. Tad skautų vadovams yra būtina pažinti tas tremties bei emigracijos sąlygas, kurios turi sprendžiamos reikšmės brestančios asmenybės harmoningoje plėtotėje. Kitais žodžiais tariant, reikia atskirti "teigiamas" ir "neigiamas" sąlygas, saistančias tautinės asmenybės plėtotę. Čia pat tenka pastebėti, kad yra sunku išvesti griežtą ribą tarp dvejopų sąlygų. Sakysime, radijo programos klausymas svetimą kalbą gali būti laikomas viena "neutralių" sąlygų, bet ji dažnai gali virsti "neigiama" sąlyga, kai, pv.z., jos poveikyje asmenybė praranda vieną ar kitą tautinės kultūros bruožą ir jo vieton pasisavina naują, nepritampantį prie senųjų bruožų.

Čia tuojau kyla klausimas, kokie yra lietuviškieji kultūros bruožai, kurių mes neturėtume prarasti. Problemą sprendžiant elementariai, konservatyvizmo ir liberalizmo skalė gali apinti visas kultūras. Ir kiekvienoje iš jų rasime daug konservatyvių

ir liberalių elementų, nes kiekviena visuomenė privalo turėti bent minima pirmųjų elementų. Antra vertus, kiekviena visuomenė nėra sustingęs junginys. Priešingai, jis nuolat kinta, o tai jau būtina suponuoja liberalių kultūros elementų minimumą. Betgi aplanai kalbant lietuvių kultūra yra ryškus konservatyvių elementų taikytojas. Prisiminkime tik didžiosios lietuvių tautos dalies esminį ryšį su žeme bei žemdirbyste, prisiminkime, kad ir mūsų inteligentai dažniausiai žemdirbių veikai, o ir pats "miesčioniškumas" mūsų dar nebuvo suvoktas kaip savos kultūros elementas, ir turėsime pripažinti, kad konservatyvizmas yra vienas ryškiųjų mūsų kultūros bruožų. O jo turinys - atspalvintas ilgų šimtmečių lietuvių žemdirbių patirties - gali būti suvokiamas kaip lietuviškasis humaniškumas, geraširdiškumas, vaišingumas, socialumas, idėjos, bet ne medžiagos pirminas ir kt. Liberalinėje kultūroje gi mes visų šių bruožų pasigesime, ką mes greit pastebime kiekvienoje "naujojo pasaulio" kultūroje, pvz. Jungtinėse Amerikos Valstybėse arba Australijoje. Tad didžiausia lietuvių kultūros gresmė, atrodo, kyla iš liberalizmo.

Kaip jau minėta, nes negaline išvengti tam tikrų naujų /liberalinių/ kultūros elementų, gyvendami dolerio ar svaro kraštuose. Ekonominės problemos čia bus pastatomos labai aštriu kampu į visa tai, kas lietuviui brangu. Tačiau turint galvoje savąją kultūrą, kuri mums atrodo kaip geriausia ir tikriausia naujieji kultūros elementai reikia taip derinti, kad jie nepakeistų senųjų esminių elementų. O skautų organizacija šiuo atžvilgiu yra ypatingai atviroje ir lengvai pažeidžiamoje situacijoje. Mat, jos tarptautinis pobūdis ir skautiški ryšiai yra labai palankūs "tarptautinės" asmenybės plėtotei. Stovyklos, skautiški žaidimai bei programa yra dažnai bendri įvairiose tautose. Neneigiant šių bendrų dalykų svarbos tikrosios asmenybės ugdyme skautų vadovai privalėtų daugiau dėmesio kreipti į specifiniai lietuviškas tradicijas skautavimo programoje, dainose bei žaidimuose. Čia lietuviškoji kultūra turi būti iškeliamą ir pabrėžiamą. Ir aplanai visa lietuvių skautystės linkmė trenyje bei emigracijoje turėtų būti sukama atgal į senas tradicijas, nors pati skautybė nėra sena. Šiuo atžvilgiu religinės bendruomenės Amerikoje /vadinamos "ethnics"/, organizuojamos bei tęsiamos tautinėmis tradicijomis, gali sugesti jonuoti, kaip išlaikytina savoji kultūra /nežiūrint to, kad, pvz., katalikų tikyba yra tarptautinė/. Šito tikslo siekiant, nereikia bijoti "atžagareivio" ar konservatoriaus vardo: svarbu tik, kad lietuviškoji kultūra išliktų bent keliose emigrantų kartose. Tik savojoje tėvynėje nes galėtume griežčiau pasukti liberalizmo keliu, bet ne emigracijoje.

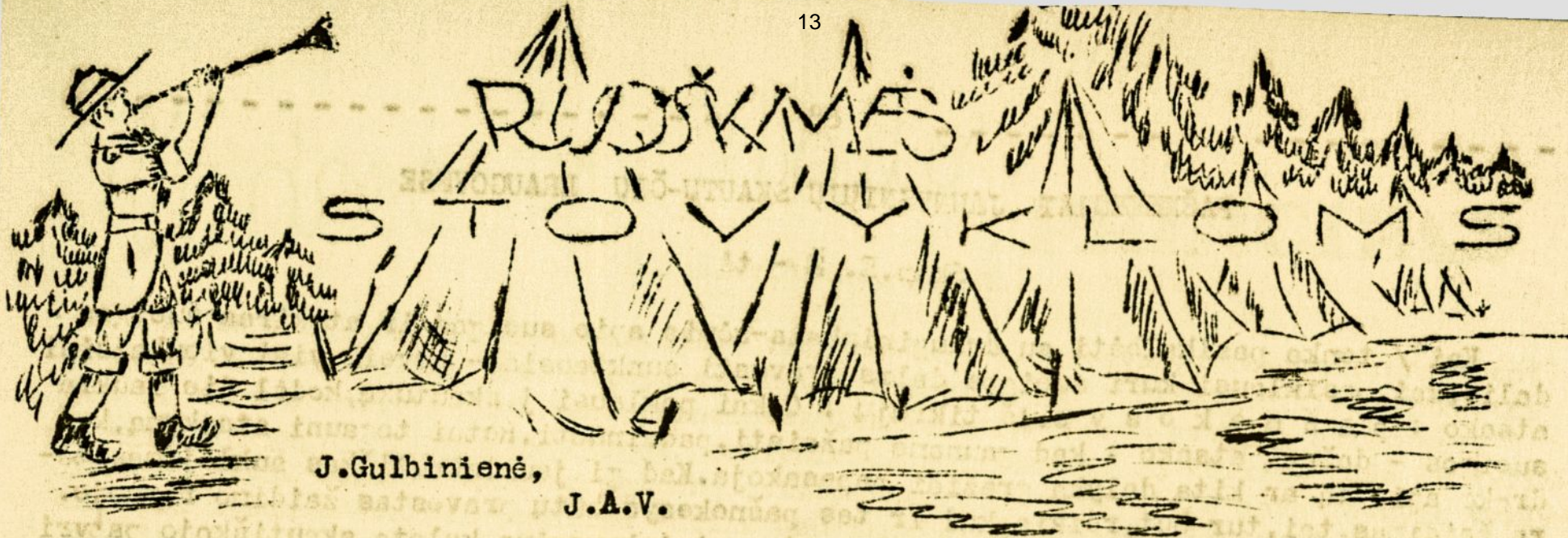
- o - o - o -

SENO ANGLŲ SKAUTININKO PATYRIMAI SKAUTYBĖJE

Ralph Reader

1. Skautaudamas leisk modernėti savo galvai, tačiau stovėk ant seno skautiško pamato.
2. Dauguma priešaščių pasisekimo 1909 m. buvo didžiausias pasiekimas 1951 metais.
3. Jeigu įprasi nelaukti atpildo iš berniuko, Jūsų gyvenime bus nemažai nusivylimų ir pilna lainingų netikėtumų.
4. Kai prarandi paprastumą, esi dideliame pavojuje prarasti ir pasitikėjimą savimi.
5. Moderniškų laikų berniukas žino daug daugiau už vidutinį skautininką apie skirtumą tarp sentimentų ir sentimentališkumo.
6. Jeigu jūs komplikuojate skautaviną, nesitikėkite, kad mažas berniukas jį supras.
7. Didžiausias skirtumas yra tarp skautybės tarmos ir skautybės vergo.
8. Labai dažnai moderniųjų laikų berniukui didžiausią problemą sudaro skautininkas.
9. Specialybių ženklai nebūtinai padaro geru skautų, bet vis dėlto retai rasi "Karaliaus Skauto Ženkla" ant blogo skauto rankovės.
10. Nauja daina prie laužo - lygi naujam berniukui skautybei.
11. Skautas labiausia paraduoja /stebinas/ ne paraduose, bet vaikščiodamas uniformoje gatvėje.
12. Vasaros stovykla yra laikas maišymui cemento, kuri skautų buklai sukietina.
13. Kur daugiau be skautybės jūs rasite tokius kontrastus: Kovos žaidimo triukšną skautų bukle, didžią nakties ramybę stovykloje.
14. Stenkis paslėpti savo nusiminimą, baimę, pyktį, gailystę ar skausną, kai pirmą kartą pamatysi, kad ne visi Tavo žodžiai randa pritarimo Tavo skautų tarpe.

/Iš "The Scouter", Dec. 1951/. Eug. V.

J. Gulbinienė,

J.A.V.

Artėjant pavasariui iškyla stovyklavino klausimas. Kiekviena stovykla pareikalauja daug ruošos, laiko, lėšų ir reikiamo plano. Todėl patartina visa tai jau šiandien organizuoti. Ypatingai opus yra lėšų klausimas, be kurių neįmanomas bet koks stovyklavimas. Šiam reikalui jau dabar vadovai-ės turėtų skelbti savo skautų-čių tarpe taupymo konkursą. Konkurso laimėtojus reikėtų ypatingai išskirti, paskelbiant jų vardus ir pavardes ne tik skautiškoje, bet ir vietos lietuvių spaudoje. Lėšų telkimas yra vienas iš pačių pagrindinių skautų-čių tėvų būrelio uždavinių. Kur tokio būrelio nėra - pats laikas jį įkurti ir palaikyti su juo glaudžiausius ryšius.

Ne antraeilis ir inventorius klausimas. Pats laikas rinkti stovyklai loveles, be kurių beveik visuose kraštuose dėl klimatinių sąlygų neįmanoma stovyklauti. Drauge visų svoriu iškyla palapinių klausimas. Pereitų metų mūsų praktika, parodė, kad daug kur skautų-čių stovyklos buvo silpnokai organizuotos ir nevisiškai gerai pavyko vien tik dėlto, kad truko palapinių arba turinos buvo permenkos, perlyjamos, netvirtos, mažos ir žemos. Nežiūrint tai, visi vienetai privalo rūpintis suorganizuoti stovyklas.

Stovyklų reikšmė mūsų tautiniame gyvenime labai didelė. Bent vasaros atostogų metu atsiranda šokia tokia galimybė surinkti mūsų tremtinių po visur išblaškytus vaikus, pratinti juos prie lietuviškų papročių, lietuviškos dainos, geresnio elgesio, o dažnai printi jam ir lietuvišką kalbą, kurią neretas pradeda pamiršti... Todėl vadovai čia ypatingai turėtų būti: jie turi pateisinti savo darbą ir jį įprasminti konkrečiame skautiškoje veikime. Tiesa, atsiranda daug kliūčių ir bene didžiausia bus - darbas įmonėje, fabrike, kontoroje. Nebūkite taupūs bendriems tautos reikalams! Atsisakykite kelių darbo dienų ir vykite stovyklauti su savo vienetais, su lietuvių vaikučiais. Esant sunkumams, stovyklavino laiką išsidalinkite du ar trys vadovai - atliksite nors dalį savo pareigos Tėvynei. Stenkitės, kad kuo daugiau skautų-čių vyktų stovyklauti, kvieskite ir neorganizuotą jaunimą. Neįsivaizduoju skautavimo be stovyklavimų. Gyvenimas gamtoje, nors ir tik keletą dienų, kiekvienam palieka giliausių atsiminimų. Lietuvos skautai nęgo tyra, pušų kvapą persunktą orą, saulės spinduliais apibertą geltoną smėlį, gryno šaltinio vandenį, lakštėngalų dainas, o vakarais reikėti meninius sugebėjimus prie laužų. Kodėl gi dabar negalėtumėm sekti jų gražios tradicijos? Ar gi Tu, Sese, Broli, nenorėtum prisiminti Tėviškės miškų, auksinėmis varponia siubuojančių javų ir gėlėtų pievų? Ieškok to dieviško grožio, kad ir toli nuo Tėvynės būdamas. Sukurk savo vadovaujantiems mažytį Nepriklausomos Lietuvos kampelį. Stovyklavimas puikiausia priemonė pažinti viešni kitus, išgyti gerų bičiulių ir pamilti gamtą visoje jos didybėje.

Negaliu pamiršti daugelio sunkumų, kurie sutinka stovyklautojus šiame krašte: 1/ Baimės jausmas, ypatingai norgaičių stovyklose, 2/ sunkumai pasirenkant vietą, 3/ Vietos savininkų instrukcijų vykdymas, pvz. sulaukymas laisvos iniciatyvos stovyklos papuošimo bei įrengimų srity, etc. Mūsų skautai-ės pratę gamtą pritaikyti sau, k.t. išsikasti stalus, iširengti patogumus, čia gi tenka naudotis jau gatavais įrengimais. Tai keletas kliuvinių, kurie pakeičia lietuviškos stovyklos vaizdą, tačiau šios kliutys negali atbaidyti nuo stovyklų ruošimo. Būtų labai gerai, kad LSS-ga išgytų nuosavų sklypų su pigiais vasarnamiais. Čia jaustumės šeiminkais ir stovyklautumėm pagal savo skonį. Tuo tarpu gi tenka pasitenkinti nuomojamomis stovyklavietėmis ir neatidėliojant pradėti ruošti 1952 metų vasaros stovykloms. Iki pasinatymo atvirame ore!

PAŠNEKESIAI JAUNESNIŲJŲ SKAUTŲ-ŪIŲ DRAUGOVĖSE

Sktn. E. Ž - tē

Kai^x/ tenka pasikalbėti su draugininkais-kėmis apie sueigas ir atskiras sueigos dalis, kai pasiklausi kuri sueigos dalis praveisti sunkiausia - beveik visi vienbalsiai atsako : p a š n e k e s y s. Iš tikrųjų ! O kai paklausi j. skautukų, kodėl jie laukia sueigos - dažnai atsako : kad gauname pažaisiti, padainuoti. Retai togauni atsakymą, kad dr-ko apie tą ar kitą dalyką gražiai papasakoja. Kad gi jaun. skautiškas auklėjimas tėra žaidimas, tai, tur būt, reikia, kad ir tas pašnekesys būtų praveistas žaidimo formoje. Sunkia. Čia bandysiu duoti sesėms broliams draugininkams-ėms keletą skautiškojo patyrimo nuotraipų, kurias surinkau, palyginti per trumpą laikotarpį, dirbdama su draugove.

1. Kad pašnekesys užinponuotų mažajai auditorijai ir duotų atitinkamus rezultatus, reikia, kad pasiintoji tena būtų populiariai, labai suprastintai, mažiesiems suprantamai gvildenama. Juk kartais pašnekesiui tenka pasirinkti ir netiesi kasdienišką temą, pav., Tautos šventės progą, Šv. Jurgio skautų globėjo dieną ir pan. Kai tik dr-kas ima dėstyti universitetišku stiliumi, tai auditorija ima žiovauti, darytis ir blogiausiu atveju ... net snausti. O dr-kas po sueigos pasidarys išvada: skautukai nedrausmingi, nes bėrė aukso žodžius, skelbė kilniausias idėjas ir... liko nesuprastas. Gaila, jei taip atsitiko. Vadinasi, dr-kas nesusikalbėjo, o ypatingai, jei turėjo prieš save pačius jauniausius, dar tiktai kandidatus į jaun. skautus.

2. Pašnekesys turi būti išplaukęs iš kasdieninio gyvenimo reiškinių ir artinai su jais susijęs. Dr-kas jau, būta turi būti pastebėjęs, koks vėliausiu laiku pergyventas įvykis skautukams paliko išpūdžio, apie tai ir kalbėtis. Jeigu prieš kokią šventę ar ypatingą minėjimą daroma sueiga iš vakaro, tai vis dėlto reikia sudaryti sąlygas, kad s-kai gautų progos pirmiau patirti pašnekesio siužetą juslėmis, o tik vėliau apie tai paprotautų. Pav., skautukai nemandagiai pasielgė su savo draugu, ujo šunelį - artimiausioj sueigoj apie tą ir kalbėkimės. Niekuomet nesusikalbėkime sąlyginai: galėjo, galėtų būti taip ir taip. Menka bus nauda, nes dar jų nepatirta, neišgyventa.

3. Vengti monologinės formos. Tvyksta pašnekesys dialogine forma, kur vieną /kolektyvine/ pusę sudaro skautukai, o II-rą draugininkas. Kartais dr-kas gali įterpti savo pasakojimą apie tą ar kitą įvykį, bet jis turi būti kuotrupiausias ir ko aiškiausias.

4. Nepageidaujamas pašnekesiuose ir pamoksliškas. Įkyru, o naudos, kaip nieko.

5. Kad pašnekesys pasiektų savo tikslą, reikia leisti skautukams savo pasakojimais patvirtinti pašnekesio branduolio teisingumą. Jei galima, teisplaukia iš pašnekesio atitinkamas darbelis ar žaidimas. Paskelbkime konkursą išigyti pagal pašnekesio temą specialybių. Pritaikinkime prie pašnekesio gerus darbelius. Pav., jei kalbėjomės apie svetimnos nuosevybės gerbiną, teskaito jaun. skautukas už gerą darbėlį, jei jis rengdamasis nenunėtys nuo kabiklio rūbų, pakels ir padės vieton draugo kopurę. Kalbantis apie gantotus meilę - teisigyja gyvulių ar augalų globėjo specialybę. Ir šiuo atveju gali išplaukti krūvos gerų darbėlių. Nagrinėdami temą "mandagumas", duokime žaidimą svečiai ir šeimininkas. Tovaidina. Bus idomu ir nenuobodu. Bendrai, jei norima, kad skautukuose išigyventų skautiški papročiai - to sąsoms paskaitomis nepasieksime. Duokime viską pergyventi, pervaidinti. Kas iš to, jei mes kalbėsime, kaip skautukas keliiasi, kaip jis prausiasi, o nė vienas iš dalyvaujančių sueigoje čia to neįscenizuos. Atneškime dubenį vandens, tenusiprausią bent vienas. Pažaiskime žaidimą rytas. Visi lyg sugula. nušiauna kojas /čia dr-kas turės progos patikrinti ir kojų švara/. Paškuį dr-kas sušvilpia ir visi keliiasi, rėdosi, imituoja prausinasi, poteriauja, valgo ir t. t. Žodžių, atlieka visas gerai auklėjamo vaiko manieras. Čia galima net ir taškus statyti, kas geriau ir greičiau atlieka.

Vaikas pasisavina tik tai, kur dalyvauja kuodaugiausia jo juslių.

Čia iškeltos mintys yra tiktai skicas. Kiekvienas dr-kas gali vesti pašnekesį tokiu metodu, koks jam atrodo geriausias. Svarbu, kad būtų atsiektas tikslas. Juk tas pats dalykas vieno rankose auksas, o kito - pelonai. Pašnekesys yra sueigos branduolys, o vis kiti dalykai - dainelės, darbeliai, žaidimai tebūna pašnekesyje iškeltų minčių palydovai.

x/ Šis str. perspausdintas iš "Sk. A." Keunas, 1935. III. 4, Nr. 4/145/. MV Redakcija.

Vadovo ir Vado

PRINCIPAS

Z. Juškevičienė, J. A. V.

Kadangi skaučių-tų organizacijoje vadovas turi labai svarbų vaidmenį, pradedant paskiltininku ir baigiant abiejų sąjungų vyriausiu vadu - Pirmijos Pirmininku, tai čia ir norima aptarti tiek vado principas, tiek vado ir vadovo esminis skirtumas.

Vado ir vadovo esminis skirtumas pasireiškia skirtingame jų veikimo būde ir galioje. Taip vadas turi didesnę ar mažesnę įstatyminę galią įsakyti, o savo įsakymo vykdymą turi teisę priversti jėga. Tad vadais daugiausia mes suprantame ginkluotų pajėgų viršininkus /valstybės, tautos, kariuomenės, policijos ir t.t./. Gi vadovai neturi teisės naudoti fizinę jėgą. Jais priprasta vadinti kuriai nors organizacijai vadovaujantį asmenį. Kadangi jie savo dispozicijoje neturi galios ir teisės naudoti prievartos priemones, tai į savo vadovaujamosius asmenis retai kada ir tesikreipia įsakomu tonu: stengiasi kviesti, išamoningai, kad taip reikia ir tuo būdu savo valdomuosius patenkinti norima kryptimi. Nežiūrint vado ir vadovo skirtingų galių, abu atlieka vadovaujantį asmens pareigas ir už savo veikimą yra atsakingi prieš vadovaujamosius, dažnai priešpaskirus viršininkus ar kitą grupinę instituciją. Atsakingumas priklauso nuo einamosios pareigos didumo: pareiga didesnė - didesnė atsakomybė ir atvirkščiai.

Vado ir vadovo reikalingumas bei jų paskirtis. Vado principas ir jo reikalas žinomas jau iš žilos senovės laikų. Šeimos tėvas, dažniausia vyriausias amžiumi, neretai ir fiziškai pajėgiausias, tapo šeimos įsakomuoju - valdomuoju asmeniu, šeimos vadu. Vėliau vado reikalingumas iškilo šeimų bendruomenėje - tautoje, valstybėje. Ypač išryškėjo karo metu. Kada paaiškėjo, kad nuo vado gabumų, jo sugebėjimo vadovauti karo žygiui daug priklauso ir pati karo sėkmė, nuo tada pradėta gana stropiai parinkti karo vadus. Vėliau tinkamus vadovauti asmenis imtasi paruošti karo vado pareigoms, pramokyti karo meno. Žmonijai nuolat darant gyvenimo pažangą, sukūrus valstybinę santvarką, pradėjo kurtis ir politinės, mokslinės, profesinės, auklėjimo organizacijos, etc. Vėliau pradėjo kurtis tarptautinės, pasaulinės or-jos. Viena iš tokių pasaulinių or-jų kaip tik ir yra skautų or-ja.

Vado ir vadovo principas. Vadas, vadovas - asmuo neretai fiziškai tvirtas, malonios veido išraiškos, bet visuomet dvasiniai pajėgus, pasižymis gausiomis dvasinėmis vertybėmis, myliis artimą, visada bendruomeninį reikalą statas aukščiau asmeninio reikalo. Taip pat pasižymi greita orientacija, sveika iniciatyva, veržlumu priekin, pastabumu. Turis šias savybes asmuo dažniausia anksčiau ar vėliau išryškėja ir laisvai besitvarkančios bendruomenės yra stumiamas į priekį jai vadovauti, vykdyti jos valią.

Vado ir vadovo pasirinkimas. Demokratiškais pagrindais besitvarkanti žmonių bendruomenė turi teisę ir galią savarankiškai tvarkyti savo valstybinį gyvenimą, laisvai išsirinkti sau vyriausią vadą. Tokia bendruomenė, tiesioginiai ar netiesioginiai pažindama savo narius, turi galimybę iš savo eilių išsirinkti vadą - vieną iš labiausia vispusiškai pajėgiausių asmenų. Tą dažniausia ir padaro. Toks vadas-vadovas, būdamas bendruomenės dalimi, gali pilnumoje jausti savo bendruomenės dvasią, jos siekius, o būdamas vispusiškai pajėgus, turi galimybę patenkinti bendruomenės norus, įgyvendinti jos siekius. Tad laisvai ir teisingai išrinktas vadas iš tas pačios bendruomenės eilių, vadinasi tikrasis vadas. Jis nuolat siekia visuomenės visokeriopo gerbūvio, pažangos. Laisva žmonių bendruomenė reiškia pasitenkinimą bei pasitikėjimą savo vadu tol, kol jis pajėgus pateisinti savo užimamą vietą. Tad tikslu bepradedanti atsilikti vadą, ar jau atsilikusi, pakeisti kitu. Demokratiškai besitvarkančių valstybių bei or-jų nuostatai ir apriboja vadovų kadencijos terminą. Tokiu būdu bendruomenės daro pažangą.

Prinesti ir prisinėtą vadai bei vadovai. Visi vadai-vai, jėga ar klesta atsistoje visuomenės priešakyje, vadinasi prinestais. Jie nevisada turi vado privalumus, bet užtat visada turi asmeninius išskaičiavimus, nieko bendra neturinčius su bendruomenės narių siekais, norais bei valia. Jie tik jėga tegali išsilaikyti vado kėdėje. Toki vadai tėra žmonijos gyvenimo stabdžiai, smerktini ir atmetini.

Aptarus teigiamo ir neigiamo vado-vadovo principus, suprantama, kad skautiškajam jaunimui belieka apsispręsti už rinktą, teigiamą vado-vo principą, už žmonijos pažangos

reikalą. Šio tikslo siekia ir viso pasaulio skautija - sukurti naują pasaulį, tvarkomą sveikais dvasiniais pagrindais. Lietuvių skautija turi būti holieka išeiti tik savas išnašas.

Šiandieną aiškiai, kad medžiaginių siekių žmonija atsistojo ant savo gyvenimo bedugnės. Kaip grūdį dirvą tenka pirma paruošti, o tik vėliau sėti, lygiai ir kiekvienai santvarkai žmones reikia priauginti, paruošti. Juo sąmoningesnis šios dienos jaunimas - bus sąmoningesnis ir rytdienos pilietis. Tad šių dienų skautų vadovai daugiau ar mažiau atsakingi už ryt dienos žmonijos gerbūvį, už jos laimę. Žiūrėdami mūsų tautinių požiūrių, sąmoningo lietuvių išugdymas rytojaus dienai yra dar opesnis reikalas. Ant pelečių atsisitatanti Lietuvos valstybė bus daugiau nei kitos tokių piliečių reikalingos. Lietuva pokarinėje Europoje užims tokią vietą, kiek bus dvasiniai pajėgi. Jaunimo vadovams pareiga dirbti su mūsų jaunimu išsivijoje dar ir tuo padidėjo, nes mūsų tautinis auklėjimas įmanomas tik organizacijoje ir šeimoje. atpuolus mokyklai..

Vadų paruošimo reikalas. Kadangi skautų or-joje vispusiškas jaunimo ugdymas vyksta skiltyse, tad netikslu skilties vadovybę patikėti neparuoštam ar tik dalinai paruoštam skiltininkui. Išvada: visu rintumu susirūpinkime skaitininkų, draugininkų - jaunų vadovų paruošimu. Kada jų bus pakankamai, neteks taip dažnai apsilenkti su skautų vadovų rinkimo principu. Skautų-čių vienetai, skilčiai ar draugovėi nepatyrusio, neparuošto vadovo primotinas yra pats negarbingiausias vieneto likvidavimo būdas. Toks "bėdos vadovas", savo nesupratimu kaip vadovauti, anksčiau ar vėliau vieneta likviduoja ir kas svarbiausia, visam laikui užnuša jaunuolių skautavimo dvasią. Tad neturint tinkamų vadovų ar jų esant nepakankamam skaičiui, geriau vieneto ne steigti, arba taip veikiant šio vieneto skautams-ėms duoti atostogų, kol bus paruoštas tinkamas vadovas-ė. Amerikos skautės tai jau senai praktikuoja. Pav. morganaitės, norinčios skautauti, paduoda prašymus. Kartais prisiėina kelius mėnesius laukti, kol joms bus surasta vadovė. Naujas vienetas steigiamas tik tada, kai jam atsiranda vadovė. Išvada: skautų-čių sąjungos bus stiprios tik tada, kada bus stipri jų pamatai - skiltys, draugovės, o jų stiprumas priklausys nuo jų vadų tinkamo paruošimo, sugebėjimo ir noro vadovauti.

Kas turėtų būti praeinama skiltininkų - jaunų vadovų kursuose. I. Skautišku patyrimo laisvųjų programa /teoretiskai ir praktiskai/. II. Sustiprintai - tautinio, valstybinio auklėjimo programa. III. Spazindinti su su kitų kraštų /pav. Amerikos skautų-čių/ veikla, / kad mūsų skautams-ėms nesusidarytų laidingas vaizdas, jog amer. ir kt. tautų skautų-čių veikla yra idonesnė, pranašesnė. Kad tokios nuomonės itakoje mūsų jaunimas neisibrautų be reikalo į vietinių skautų eiles, ir kad tai nelaikytų sau "už ypatingą garbę", kas šiandien jau yra dažnokas reiškinys/. IV. Turėtų būti jaunam protui suprantamu būdu perduota vieneto vado vadovavimui reikalingiausios pedagoginės bei psichologinės žinios. V. Jauni vadovai privalo būti stipriai apmokyti vadovavimo meno. Vadovai privalo būti išsamoninti, kad jų vieneto veikimo sėkmė priklausys nuo jų sugebėjimo vadovauti vienetai, nuo sugebėjimo išgyti savo skautų pasitikėjimą, pagarbą ir brolišką meilę. Iš tikto, vyresniam broliui-sesči būti drauge ir autoritetingu vadovu, yra nepaprastai sunkus dalykas, ko su visu atsidėjimu tenka pamokyti jaunas vadovus-es.

Kas privalėtų rūpintis jaunų vadovų paruošimu. Ši atsakingą darbą turėtų atlikti skautininkai-ės. Kur susiorganizavę jų ramovės - tai šių vyriausiasis uždavinys. Esant nemažam skaičiui skautininkų-ių, pasidalinus darbą, nebūtų sunku. Turėtų būti ruošiami jaunų vadovų kursai, sąskrydžiai, stovyklos, iškylos ir t.t., kaip Lietuvoje.

Tik reikiamai, tinkamai išplėsta skautiška veikla suteiks naudą jaunimui, pateisins lietuviškos visuomenės stiprias viltis, dedamas į skautų-čių organizaciją. Gi skautininkai, tiesioginiai dirbdami su jaunimu, pilnai pateisins savo vardą ir žalią kaklaraiškį, duotą priešais ir suras pilną pasitenkinimą gyvenimu.

-o- 0 -o-

Pėda po pėdos, žingsnis po žingsnio Lietuvos jaunimas, susibūręs po skautų vėliava,ėjo tobulinimosi keliu. Medžiaginė kliūtis buvo niekis. Viską lėmė dvasios tvirtumas. Skautų darbas plito, rodos, darėsi gilesnis, o abejingės visuomenės akimis žiūrėnt - prasmingesnis. Pati organizacija išsilaugino vadų, išėjusių beveik visą skautiško auklėjimo kelią. O kilnieji lietuviškos mokyklos mokytojai visad pritarė ir padėjo skautų darbui plėtoti. Jų bendradarbiavimas sukūrė savitą, Lietuvos skauto tipą, su tvirtu ideologiniu pamatu ir aiškia programa.

Vyr. Sktn. Pulk. Juozas Šarauskas

Bendravimas su Amerikietiškomis Skautėmis

Sktn. Valerija Barmienė, J.A.V.

Praėjusį rudenį, spalio mėn. viduryje, Bostone įvyko Amerikos skaučių vadovių suvažiavimas /National Council Girl Scouts of the USA/. Suvažiavo daugiau kaip 8.000 skaučių vadovių iš visų JAV vietovių, net iš Alaskos ir Havajų salų, aptarti skaučių organizacijos reikalus, pranešti kas padaryta, pasikeisti patyrimais, išrinkti vadovaujamuosius organus, nustatyti ateities darbo gaires ir kt. Be amerikiečių skaučių vadovių, dalyvavo dar 16 valstybių skautės viešnios iš Belgijos, Brazilijos, Kanados, Vokietijos US zonos, D. Britanijos, Graikijos, Izraelio, Olandijos, Norvegijos, Filipinų, Suomijos, Pietų Afrikos, Šveicarijos ir Pabaltijo valstybių tremtinės skautės, estės, latvės, lietuvės. Dalyvių skaičiuje buvo dar apie 70 Amerikos svarbiausių organizacijų atstovai.

Keturių dienų suvažiavimas buvo labai sklandžiai organizuotas. Visas suvažiavimas praėjo šūkiu: "Skautės auganti jėga taikai". Suvažiavimui vadovavo Mrs. C. Vankam Ferguson /2 metusėjusi Amerikos skaučių prezidentės pareigas/, su visom skaučių vadovų harėm bei Bostono skaučių vadija. Suvažiavimas išrinko atėinantiems 2 metams naują Amerikos skaučių prezidentę Mrs. Ray F. Layton iš Washington D.C. Amerikos skaučių vadovių suvažiavimas dar kartą įtikino Amerikos visuomenę, kad skautavimas yra didelė jėga šių laikų gyvenimo įvykių raidoje ir kad amerikietės, kaip viso pasaulio mergaitės, turi būti pasiruošusios budėti.

Žinoma, būtų galima praėiti tyliai, neminint to suvažiavimo, kaip jau daug kartų praėjome nepastebėdamos Pasaulio skaučių gyvenimo raidos, bei Amerikos skaučių organizacijos svarbesnių įvykių. Bet tame suvažiavime pasirodė ir mūsų lietuvaitės!

Boston Garden, kuriame telpa apie 30.000 žmonių, įvyko Bostono ir jo apylinkių skaučių sąskrydis, kuriame dalyvavo ir "Baltijos" vietininkijos Bostono lietuvaičių skaučių "Voverų" skiltis su savo uniformomis ir lietuviškais ženklais. Sąskrydžio tema "kad taika augtų" buvo puikiai pravesta vadovaujant Mrs. Gordon A. Morrison. Kitą dieną suvažiavimas tęsėsi Mechanics Building. Buvo skaitomos paskaitos "Plėskime akiratį". Čia buvo ir pasirodymai, tarp kitų latvių ir lietuvių šokių grupių Bostone. Latvės labai gražiai pašoko savo tris tautinius šokius. Lietuvaitės atstovavo p. Ivaškienės 16 jaunių grupė tautiniuose rūbuose. Šoko "Suktinėli", "Gegutę" ir "Mikitą" labai darniai ir pakilusia nuotaika. Apie 10.000 vadovių bei įvairių organizacijų bei spaudos atstovų, mūsų jaunių šokėjų grupę priėmė nepaprastai šiltai ir nuoširdžiai. Teko pakartotinai šokti. Šokėjos buvo apdovanotos įvairiausiomis dovanomis. /Lidija ir aš - braukėme ašaras... džiaugsmo ašaras, kad ne veltui p. Ivaškienė uždarė pusei dienos savo krautuvę, o mudvi atsiprašėme nuo darbo.../ Aplink girdėjosi gražiausi atsiliepimai lietuvių adresu, o per tūkstančius dalyvaujančių lūpų praskambėjo žodis "Lithuania", "Lithuanian Group from Boston". Viena amerikietė skautininkė, priėjusi prie mūsų vietininkės v.s. Lidijos Čepienės, tarė: "Laimingos jūs, kad atsivežėt iš savo krašto tokį brangų savo tautos kultūros lobį. Net jums pavydžiu! Mes, amerikietės, deja, to neturim".

Tie amerikietės žodžiai, o ir komplimentai lietuvių vardu, paskatino mane, gal kiek ir pavėluotai, nupasakoti tą suvažiavimą. Tiesa, mes pasigedome tame suvažiavime oficialaus mūsų Seserijos pasveikinimo lietuvaičių skaučių, gyvenančių JAV, vardu ir todėl noriu mesti mintį - ar ne pats laikas mūsų Sąjungos ir Seserijos Vadovybėms užmegzti oficialius ryšius su Amerikiečių Skaučių vadovaujamaisiais organais?

Tiesa, šen bei ten yra užmegzti ryšiai privačia iniciatyva mūsų skaučių su amerikietėmis. Štai keli faktai, kaip "Baltijos" Vietininkijos Bostono vadovės bei skautės bendradarbiauja su amerikietėmis ir turi gražių progų supažindinti amerikiečių visuomenę su Lietuva, jos kultūra, papročiais bei su tragišku jos likimu.

Jau 1949 m. lapkričio mėn. pirmą kartą teko išeiti viešumon su tautiniais šokiais ir mažu pašnekesiu apie Lietuvą, kai Naujosios Anglijos Valstybių rajonas tyrėjo skaučių konferenciją - International Campfire. Po to gavome pirmą laišką iš Boston Girl Scouts Council direktorės Mrs. M. Roberts, kur tarp kitko rašo:

"...It was the first time that many people had ever seen Lithuanian dances and they were delighted to know that your girls were Guides or Girl Scouts right here in New England. We are proud to have you a part of the Girl Scout "family"... we would like your girls to know how grateful we are to them for their share. They were a great addition to our Conference..." Ir taip mes išdrasinom. Prieitų metų /1951/ idomesni bendradarbiavimo įvykiai. - Vasarą stovyklavo mūsų v. s. Lidija Čepienė Edith Macy Training School, Pleasantville, N.Y. ir ta proga ji ten stovyklaujantiom amerikietėm vadovėm laikė 2 valandų pašnekesį apie kenčiančią Lietuvą. Daugelis vadovių prisipažino, kad tik dabar jos supranta mūsų tremtinių ir mūsų tautos tikrąją padėtį ir gyvenimą anapus geležinės uždangos. Juliet Low vardo namuose Se. Bostone, šį rudenį, amer. skaučių "rėmėjų verbavimo" arbatėlėje dalyvavo "Voverų skiltis" /tas vienetas registruotas Bostono amer. skaučių vadijoje/, kaip lietuvių skaučių vienetas su lietuviškomis uniformomis bei ženklais ir angliškai kalbėjo apie Lietuvą, suvaidino trumpą vaidinimėlį, kaip prieš dujus metus lietuvaite skautė Bostone užmezgė ryšius su amerikietėm skautėm. Susižavėjimas. Vėl skamba "Lithuania" vardas. Gruodžio mėn. "Šatrijos Raganos" vyr. skautės /neregistruotos/ dalyvavo, kaip lietuvių skaučių vienetas, International Institute Bostone Kalėdinių giesnių giedojime; skaučių buvo 16, bet jų dėka išspausdintus lapeliuose 2 lietuviškų kalėdinių giesnių žodžius lietuviškai tarė apie 200 svetintaučių /14 tautybių!/, joms vadovaujant. Tos pačios "raganėlės" buvo pakviestos į S. Bostono turtininkės Mrs. Foley namus kalėdinėm iškilmėm, kur skambėjo lietuviška daina. Bostono liet. skautės turi puikias rėmėjas ir nuoširdžias lietuviškų reikalų puoselėtojas amerikiečių tarpe, kaip p. Mary Doyle, ass. direktore Bostono aukš. mokyklų, Helen Hanson, advokatė, skautininkė, kurios vasaros rezidencijoje Hingham, Mass. vyr. skautės iškylavo, Miss Bars, Mts. Drake, Miss M. Roberts, Miss C. Conklin, Mrs. E. Sheehan ir kt. Bostono skaučių vadijos skautininkės bei vadovės. Jų dėka pr. vasarą 7 skautės lietuvaite gavo Juliet Low fondo stipendijas, kad galėtų stovyklauti gražiausioj saloj Winnipessaukee ežere. Užpernai ten stovyklavo 5 l. sk.

Vienas Bostono senesniosios kartos lietuvių veikėjas išsiroiškė, kad senieji lietuviai bandė veik 50 metų sueiti į ryšius su amerikiečių "High-society" /aukštąja visuomenė/ ir vis nesisekė, o lietuvaitems skautėms per 2 metus visur durys atdaros ir jos visur mielai kviečiamos. Taip, jos yra amerikiečių kviečiamos kaip lietuvių skaučių vienetas. Daugeli kartų lietuvių skaučių vardas buvo minimas ir Bostono didžiuose amer. laikraščiuose, dedamos jų nuotraukos ir pan. Vis tai darome brangiosios Tėvynės vardan. Skautininkės, skaučių vadovės, skautės bei Bostono lietuviška visuomenė turėjo gražių progų įsitikinti, kad gražiai bendradarbiaujant su amerikietėm, mūsų skautės dar labiau stiprėja taūtiniai ir didžiuojasi, jog yra lietuvės ir gali būti savo tėvynės tinkamos atstovės. Tai geriausia proga paskatinti skautos tarnauto tėvynei, gyvenant laisvajam Amerikos krašte. Kuo daugiau turėsime amerikiečių tarpe draugų, tuo geriau patarnausime Lietuvai. Dėlto ir svarbu Sąjungos Pirmijai ir Seserijos vadijai užmegzti ryšius su amerikietėm skautėm, kad galėtumėm oficialiai, kaip Lietuvos atstovės, kad ir tremtinės, dalyvauti svarbesniuose Amerikos skaučių gyvenimo įvykiuose. Vien privati iniciatyva bei geri norai negali išjudinti tremtinių lietuvių skaučių, arba lietuviškų vienetų steigimą bei išlaikymą JAV. Tiems ryšiams užmegzti ir palaikyti reikia turėti visą būrį prityrusių skautininkių, nokačių angliškai. Ta proga norėčiau pasiulyti Cleveland, Ohio, mūsų skautininkių Ramovei, kuri yra gausiausia ir visokeriopai turinti reikalingus privalurus, intis iniciatyvos užmegzti ryšius su Amerikiečių Skaučių orijos Vadovybe New Yorke. Atseit, reikėtų turėti skautininkę - ryšininkę ir visą "štabą" patarėjų - Lietuvos reikalų skelbėjų, kurios išdirbtų informacinio pobūdžio netmenis bendradarbiavimo reikalui ne tik amerikietėm skautėm, bet ir užmegztų ryšius su kitų lietuvių priglauseusių kraštų jaunimu. Tik ką atšvesta "Skaučių nastymo diena" /Vasario 22/ Bostone, kur amerikietės skautės /jų buvo apie 40/, pirmą kartą oficialiai buvo mūsų viešnios, svariai įrodė, kaip svarbu išmokti bendrauti ir tiesti draugiškumo rankas. Juk skautė - kiekvienos kitos skautės sesė! Todėl jungkime visą pasaulį taikos ir artino neilės šūkiu.

Dorchester, Mass.

1952 m. Šv. Kazimiero diena.

Svorganizavokime Jėnuosius Skautus

Br. Kvikly J. A. V.

Paskutiniu metu nemažas skaičius aktyvių ir net pasyvių skautų-čių vadovų bei skautininkų-ių pagrįstai ėmė sielotis lietuvių tremtinių skautų or-jos reikalais, ieškoti jų pergyvenamosios krizės priežasčių ir siūlyti priemonės or-jai sustiprinti. Pati PLSS Taryba šiuo metu tebeuosią Sąjungos statutą, kuris turėtų pagerinti ir pačią organizacinę struktūrą. Šio str. autorius nori taip pat pasisakyti kai kuriais klausimais.

Nubyrėjimo problema skautų or-joj

Kai kurių mūsų patyrusių vadovų atsargaus skaičiavimo daviniais nuo Lietuvos skautų išikūrimo iki dabar per mūsų or-ją yra perėję per 100.000 abiejų lyčių jaunimo. Šiandien tik labai mažas procentas yra likęs skautų eilėse. Jeigu imsime lietuvių tremtinių bendruomenę, tai ir jos tarpe buvusių skautų % nebus mažas. Tuo tarpu aktyvių skautybės darbuotojų turime nedaug ir tuo tarpu šis skaičius nerodo didesnės tendencijos didėti. Gi mūsų or-ja, kaip ir kiekviena kita, nori būti gyva, kuo daugiau jaunimo apimti. Trentyje ir tai gražiai vyko. Tik vėl, kaip ir Lietuvoje: nesėkė su jo ilgesniu išlaikymu po skautiška vėliava. Jaunuolius-es užlaikome iki 16-18 metų. Vėliau jie dingsta iš mūsų veikimo ribų. Tik vienas kitas % lieka čia kaip vadovai, skautininkų ar akad. skautų eilėse. Vis dėlto gaila to mūsų skautiška išprusinto jaunimo, taip nuolat ir planingai nuo mūsų nubyrančio. Nutolsta ir patys vadovai, net davusieji skautininkų išodį. Supasyvėja, pasitraukia iš darbo, nors neretai reiškiasi kitų or-jų eilėse. Netgi iš trentyje, taigi visai neseniai pakeltų, nedidelė dalis tesireiškia aktyviame darbe.

Užšalusieji skautiški aktyvai

Tačiau nevisi buvę skautų vadovai ir buv. skautai yra amžinai žuvę mūsų or-jai. Neretai skautiškas daigas dar giliai rūseną jų širdyse. Yra gražių pavyzdžių, kai kelėtą ar keliokiką metų praktiškame sk. darbe nedalyvavęs, susidėjęs palankesnėms aplinkybėms, ima vėl skautauti, organizuoti skautus, vadovauti, domėtis jų spauda, pats rašinėti.

Atšaldyti tokius užšalusius skautiškus žmonių aktyvus šiandien ir turėtų būti vienu didžiausių uždavinių. Kaip tai galima atlikti? Kai kas siūlo pav. vartoti prieš davusius skautininkų išodį griežtesnes skautiškas priemones, k. t. Garbės Gynėjo ar Garbės Teismo institucijas, girdi, jos paveiksiančios ir kitus. Bet kiekvienam aišku, kad skautų or-ja sutverta savanoriškais, ne kariškais pagrindais, ir tai nieko negelbės. Kas gi turėtų būti daroma, kad pasyvieji suaktyvėtų?

Netobula PLSS organizacinė struktūra

PLSS statutas nusako, kad visos skautės skautiškan darbai jungiamos į Seseriją, skautai gi į Broliją. Kaip taisyklė praktiškai šios dvi or-jos rūpinasi tik jaunųjų auklėjimu. Tiesa, vyr. skaučių, skautų vyčių ar sen. skautų institucijos neretai apima ir per 18 m. turinčius abiejų lyčių jaunuolius, tačiau šios šakos mūsų skautiškan gyvenime vis vilkosi iš paskos ir niekada nebuvo tikrai išbujojusios, savo kelio suradusios. Netgi šiaip jau labai geri ir stropūs jaunuoliai-ės, pasiekę apie 25 m. ribos, retai lieka skautų eilėse. Supasyvėja ir tyliai dingsta.

Kodėl? Yra daug priežasčių. Viena jų, kad jaunuolius traukia daugiau tik skauto amžiui skiriami org-jos metodai, mažiau jau vyčio ar vyr. skaučių, ypač kai jų tikslai iki šiol nėra visiškai išryškinti, nei aiškiai nustatytos programos. Vadinasi ir Seserija-Brolija praktiškai bazuojasi tik jaunesnio amžiaus skautais-ėmis, vyresniųjų jau neužlaiko, netgi didelės dalies skautininkų. Judriausi Br./S-jos vadovai yra jaunesnio amžiaus. Kur jiems dingti pasiekus aukštesnės amžiaus ribos, jeigu jie nesilieka vadovais / o tam nevisi turi gabumų ar galimybių/, nei Brolija, nei Seserija, nei pati PLSS struktūra aiškesnio atsakymo neduoda. Toks skautas-ė gali daryti ką nori. Ir jis, paprastai, išeina iš LSS-gos. Gal šokią tokią išinti sudaro akademikai skautai-ės, ASDS ir Korp! VYTIS nariai, kur darniai lygiateisiškai isilieja visų vyresniškumo ar pastyrimo laipsnių skautai, skautininkai. Čia akademinėje plotnėje /piočia prasme - ir baigusieji studijas bei jas ant visados ar laikinai nutraukę/, apjungiant visam gyvenimui akademiniam skautų Sąjūdžiui vienodai vertingas asmuo, ar jis buvo, ar gali būti ar negali būti vadovu.

Sykį istojai į Korporaciją - istojai visam gyvenimui. Gali būti aktyvus ar pasyvus - Korporantu lieki. Davei senjoro įžodį - jis tave visą gyvenimą saisto. Už tat čia ir or-ja kiek judresnė, ir nubyrėjimų daug mažiau. Tiesa, pasireiškia supasyvėjimas, kaip ir vi-sur, bet daug dažniau nariai vėl suaktyvėja. Ir pasyvieji palaiko ryšį su Korporacija bei Skaučių Draugovių Ak. Saambūriu; bent iškilmingais momentais ateina į sueigas, prisideda pinigais, išnašais, prenumeruoja sk. spaudą, etc. Org-ja visada jaučia jų moralinį svorį.

Kyla klausimas ar neturėtų ir PLSS-ga savo statutine struktūra sudaryti galimybę vyr. skautus palaikyti savo eilėse net ir tada, kai jie nebedirba vadovaujantį darbo?

Moralinė atramos būtinumas skautams

Kiekviena or-ja, ypač sudaryta iš mažiau patyrimo turinčio ir mažiau gyvenimo bei mokslo turinčio jaunimo, stengiasi turėti už savo pečių geriau pasiruošusią bei išmoks-lintą moralinę bei medžiaginę atramą. Pavyzdžiui, Nepr. Lietuvos metais kaimo jaunimo pav-sarininkai, mokslus einančio -- ateitininkai, turėjo ir dabar tebeturi KD partiją, "Jau-nimo" S-gą, "Kultūrininkus" ir p. globojo kairiosios srovės partijos, jaunlietuvių, neolituanus - Tautininkų S-ga, etc. Praktiškai labiau sumanūs ir finansiškai bei morališ-kaai pajėgūs partijų centrai rendami jų idėjas sekanti jaunimą, netgi nustatinėdavo jiems siekius, darbo gaires ir veiklos taktiką. Tiek Lietuvoje, tiek trentyje skautai stengėsi nesirenti nė viena politine partija. Lietuvoje, tiesa, jiems buvo įstatymu garantuoja val-stybės globa, gi čia, neturint jos, reikia pasitikėti savomis jėgomis. Atseit, reikia turėti savo skautišką užnugarį, kuris rūpintųsi or-jos reikalais, išryškintų ideologiją, sutelk-tų finansus, saugotų or-jos nepriklausomybę, gintų nuo galimų politinių partijų tenden-cijų, saugotų jaunas sielas nuo partinės įtakos ir t. t. Ir patys jaunieji skautai-ės jaustųsi visiškai kitaip, jeigu žinotų, kad už jų pečių stovi, juos remia intelektualai bei visokio patyrimo pilni žmonės. Pagaliau ir skautiškoji pasaulėžiūra, kad ir neturėda-na partinio charakterio, yra nemažiau ryški, kaip ir kitų sambūrių. Išvada: J. skautų Sajūdžiui reikia vyresniųjų atramos. Ji galėtų ir turėtų būti sudaryta iš pačių vyres-nio amžiaus skautų-ėjų.

Prisimenu savo pirmąsias skautavimo dienas 1924 - 1928 metais. Kaip mes tada di-džiuo davėmės išgirde, kad skautų eilėse yra toks ar toks mokytojas, karininkas, dvasinin-kas, diplomuotas žmogus. Dabar tokie nebėra retenybė, nes buvusių skautų ar dar tebesah-čių jų eilėse intelektualų turime apščiai, pačių mūsų prisiaugintų.

Kas turėtų sudaryti skautišką intelektualinę ir medžiaginę atramą

Jo pagrinde pirmiausia turėtų būti Akademinis Skautų Sajūdis, kaip tvirčiausias intelektualinis S-gos ramsis, išlaikęs savo organizacinę struktūrą 28 metų bėgyje be pertraukos. Jo nariai jau nuo pat pradžios nesaistoni amžiaus riba. Ši or-ja, sudaryta iš abiejų lyčių skautų, jau kuris laikas veikia PLSS Tarybos Pirmijos aprašytu statu-tu, o jo sudedamosios dalys /Korp! Vytis/ pačios LSB vadovybės vis nėra iverinamos į Brolijos struktūrą. Toliau sektų skautininkų ramovės, taip pat abiejų lyčių skautų junginiai, jau kuris laikas sėkmingai veikia daugelyje vietų. Ramovės taip gi neturi savo centrinio organo ir, kaip dvilytės, pagal esamus nuostatus, negali jo turėti. Prie tokios naujos organizacijos /vadinkime tuo tarpu ją "Senųjų Skautų Sąjunga" - toliau trumpai S.S.S./ reikėtų mėginti prijungti dar pavienius skautininkus, neturinčius galimybės pri-sijungti prie skautininkų ramovių, buv. vyr. skaites, vyr. skautus, baigusius vyčiaviną ir negavusius skautininkų laipsnio, kitus vyresnio amžiaus skautus, tuos vyresnio amžiaus pones, kurie savo senatvėje susižavi skautiškomis idėjomis ir nori ją renti tikslu pa-dėti jaunimui ar savo vaikams. Kviestus asmenis ar rinktus garbės nariais. Netoli nuo jos, o gal ir jos rėmuose, turėtų būti tėvai, globėjai, skautų rėmėjai ir jų organizacijos, jei kur tokios yra.

Iškyla klausimas, ką tokia Sąjunga turėtų daryti?

Senųjų Skautų Sąjungos darbo sritis

Sudarius organizaciją, darbo jai susirastų apščiai. Čia suminėsiu tik kelias sri-tis, kurios šiandien Brolijos - Seserijos sunkiai sprendžiamos ir kurios būtinai reika-lingos vyresniųjų pagalbos: 1. Saugoti PLSS ideologiją nuo svetimų įtakų ir atrenti po-litinių partijų įtaką, jeigu tokia kada pasireikštų, 2. Pagerinti Brolijos/Seserijos ma-terialinę būklę ir garantuoti skautų vienietams, jų parenginams, stovykloms, buklams reika-lingas lėšas, paliekant jiems patiens daugiau pačius organizacinius reikalus, 3. Globoti

skautiška periodinė spauda, laikraščius jaun. skautams-ėms, skautams-ėms ir skautų vadovams, 4. Suorganizuoti skautišką leidyklą, kuri leistų skautiškus rankvedžius ir šiaip jau pasiskaitymo knygas jauninui lietuvių kalba, kurių išleidus didesnius tiražus, dalį būtų galima pargabenti į Nepriklausomą Lietuvą greitesniam ateities liet. skautijos plitimui, 5. Suteikti Brolijai ir Seserijai aktyvią pagalbą vadų ruošime, padėti organizuoti švietimą, kursus, 6. Padėti organizuoti skautiškus vienetus, 7. Suteikti efektyvią pagalbą per savo skyrius vietose, organizuojant skautiškas stovyklas, aprūpiant jas palapinėmis, inventorium, 8. Palaikyti glaudžius ryšius su Skautiško Ugdymo Fondu, o gal būt, jei būtų tikslu, susiliesti su juo, 9. Organizuoti skautus rėmėjus, tėvus ir galimai daugiau įtraukti jų į SSS-gą, 10. Padėti mokslus einančiam skautiškam jauninui, organizuoti jiems stipendijas bei vienkartinę medžiaginę pagalbą ar teikti paskolas, kurios turėtų būti gražinamos palengva mokslus baigus, kad vėliau iš jų būtų steigiamas specialus stipendijų ar savivalbos fondas, 11. Lyginti vietose ar centruose pasireiškiančius nesutarimus tarp Brolijos/Seserijos vadovų ir darbo, jei kur toki iškiltų, 12. Plėsti veikimą visuomeninėje srityje, ypatingai akcentuojant lietuviškos išlaikymo reikalus ir kovą dėl Lietuvos laisvės.

Senųjų Skautų Sąjungos vieta P. Lietuvių Skautų Sąjungoje

Manau, kad niekas nebūna tokios Sąjungos būtinumu, tačiau įvairių nuomonių atsiradė dėl: a/ Ar mes pajėgsime ją suorganizuoti ir ar ji atsieks tikslą, kuriam skirta, ir b/ dėl jos pačios vidurinės struktūros bei priklausomybės.

Atsakant į pirmą klausimą, reikia paminėti, kad čia turės iškilti Brolijos-Seserijos vadų sprendimai. Nebūtų tikslu steigti tokią or-ja prieš jų valią. Or.-Ses-ja gali bijoti, kad naujoji or-ja galėtų susilpninti jų veiklą ir gal būt atimtų dalį narių. Į tai reikėtų atsakyti, kad SSS būtų steigiamas ne Brolijai/Seserijai sunenkinti, bet šioms dviem organizacijoms pagalbėti ir palengvinti jų veiklą. Brolija/Seserija su SSS atėjimu praktiškai nieko nenustotų, nes SSS būtų sudaroma iš tų senųjų skautų, kurie praktiškai jau nebedalyvauja dabartinėje veikloje. Kodėl nepamėginti? Ar pajėgsime tokią organizaciją sukurti, šiandien, to klausimo neišdiskutavus, sunku atsakyti. Bet negalimų dalykų juk nėra. Ar pasieks savo tikslą? - Tikėkime, kad taip. Bet jeigu ir kartais suklyptų, nei Brolija nei Seserija čia nieko nenustos.

Kokia turėtų būti SSS-gos organizacinė struktūra? Savaine aišku, ji nebeturėtų būti organizuojama skilčių sistemos pagrindais, nes ji nebebus auklėjimo or-ja plačia prasme, kaip skautai-ės, o daugiau paramos, pagalbos. Bene geriausia būtų, kad ji, atitinkamai pakeitus PLSS statutą, įeity į PLSS-gą kaip trečioji šaka, nes, būdama sudaryta iš abiejų lyčių įvairaus amžiaus asmenų, nebegalėtų įeiti į Broliją ar Seseriją. Tačiau, jeigu neatsirastų pritarimo, ji galėtų veikti ir kaip šiaip jau savaiminga or-ja prie PLSS Tarybos Pirmijos, jos globoje ar žinioje.

Jos vidaus santvarką nustatytų specialus statutai, kaip ir kiekvienos kitos or-jos. Įvairiose vietovėse, kur susitelktų minėtų kategorijų senieji skautai, turėtų būti sudaromi jos skyriai, su rinktais organais. Skyrių atstovai paskui išsirinktų pirmininką ir centrinę valdybą.

Autorius jaučia, kad čia jo iškeltos mintys nevisur gal yra tikslios ir šis rašinys patiekiamas tik diskusijų objektu, kurio tikslas pagyvinti skautišką veiklą tremtyje.

- o -

L. MASKALIŪNAS - STATYBOS INŽINIERIUS

Mums malonu paskelbti žinią, kad L.A. Maskaliūnas vasario 10 d. baigė Illinois Universitetą ir gavo statybos inžinieriaus diplomą. Senj. Maskaliūnas yra "vilko amžiaus" skautas, nes skautavimą pradėjo jau vilkiuku pradžios mokykloje. Ginnazijoje ėjo draugininko, Pahaltijo Universitete Junjorų Tėvūno ir Korp! skyriaus pirmininko pareigas. Nuo 1950 metų studijų metu Illinois U-te ėjo Korp! ir Lietuvių Studentų Dr-jos pirmininko pareigas. L. Maskaliūnas yra vienas iš energingiausių mūsų jaunosios kartos lietuvių ir yra parodęs daug gražių sugebėjimų skautiškoje bei studentiškoje gyvenime. Jis yra vienas iš tų nedaugelio vytičių, kurie ir sunkiausiais momentais nepertraukė savo studijinio darbo. Šiandieną jis laimėjo jo ilganetis darbas apvainikuotas šauniumi Illinoiso Universiteto diplomu. Linkime broliui Leonui ir toliau stiprinti mūsų organizaciją, įgauti čia, svetimame krašte, daugiau patyrimo L. Lietuvos atstatymui. A.J.

LIETUVA ŠVEICARŲ SKAUTŲ SPAUDOJE

Senj. R. Mieželis, J. A. V.

Šveicarų skautų mėnesinis laikraštis "Allzeit Bereit" dažnai ir palankiai pamini Lietuvą bei Lietuvos skautus. Mums džiugu skaityti jų palankius atsiliepimus apie mūsų PLSS-gą ir malonu konstatuoti, kad mūsų pastangos supažindinti pasaulio skautus su mūsų tautos tragedija duoda konkretesnių rezultatų.

Skautiškų pašto ženklų skyrelyje randame išsamų straipsnį apie Lietuvos pašto ženklus, išleistus II Tautinės stovyklos proga. Kita proga rašoma, kad LIETUVA /taip parašyta ir vokiškame tekste/ sudarė savistovią valstybę jau XIII amžiuje. Toliau patiekiana daugiau istorinių žinių apie Lietuvą. Pažymima, kad jau 1917 m. Lietuvoje buvo skautų, o 1920 m. jie pripažinti Tarptautinio Skautų Biuro. Prieš paskutinį karą jų skaičius pasiekęs 10.000, turėję kelias tautines stovyklas, kuriose dalyvavę skautų iš 14 provincijų. Lietuviai buvę atstovaujami ir kiekviename skautų vyčių sąskrydyje. Toliau rašoma: "Tada pradidėjo keramas. Lietuva užimta svetimų jėgų ir, pagaliau, liko rusų okupuota. Vyr. Skautininkas buvo suimtas ir 1944 m. jo lavonas buvo rastas miške. Nuo pat okupacijos pradžios Skautų Sąjunga uždrausta. Šiuo metu D. Britanijoje, Vokietijoje, Švedijoje, Australijoje ir Kanadoje yra 112 liet. skautų dr. vių, kurioms priklauso visų 4.600 skautų. Jie labai sunkiai gyvena DP stovyklose, tačiau jie dėjo visas pastangas gyventi pagal skautų išstatus." Str. iliustruotas visais keturiais Liet. Taut. stovyklos pašto ženklais, kurie buvo perpausdinti ant olimpiados p. ženklų.

Pr. m. rugpiūčio mėn. rašant apie Tarptautinius skautų namus Kandersteg'e, minimas vėl Lietuvos vardas. Pirmą ten stovyklavo 1000 skautų iš 21 valstybių. Pagal stovyklautojų skaičių pirmauja Anglija su 1897 skautais, toliau Šveicarija, Belgija, Olandija... Suskirsčius valstybes pagal stovyklavimo laiką, gaunasi kita tvarka: Lichtenšteinas, Graikija, Anglija, Italija, LIETUVA, Šveicarija, etc.

Str. "Skautybės priešai" rašoma: "Pasaulio Skautų Sąjūdžio geografinės ribos 1945-1950 m. gerokai susiaurintos. Tačiau skautybė nepraranda vilties ir pasiryžimo". Nurodoma, kad "Paruošimas gerų valstybės piliečių nieko bendro neturi su politinių partijų tikslais. Užaugę skautai galės priklausyti politinėms partijoms." Šie nuostatai tačiau esą priešingi tiems /komunizmo. R. M./, kurie šiandien vyrauja labai didelėj pasaulio daly. Skautybė ten uždrausta. TSB prarado Sąjungas Afganistane, Bulgarijoje, Estijoje, Irane, Irake, Japonijoje, Latvijoje, LIETUVOJE, Lenkijoje, Siame, Ispanijoje, Jugoslavijoje, Čekoslovakijoje, Vengrijoje. Tačiau tuo pačiu metu pripažinti Sąjūdžiai Austrijoje, Bolivijoje, Burmoje, San Salvadore, Vokietijoje, Haiti, Airijoje, Italijoje, Libanone, Nikaraguoje, Pakistane, Panamoje, Pilifinuose, Uragvajuje, Turkijoje; Japonijos ir Siemo skautai vėl priimti atgal. 1939 m. pasaulinei skautų s-gai priklausė 48 valstybės, dabar 50. /Pasaulio Skautų S-ga būtų praradusi daug mažiau narių, jei TSBiuras nebūtų toks bailus ir pataikaujās valstybei, kuri yra šio mažėjimo priežastis ir išdrįstų patvirtinti tremtyje veikiančias Lietuvos, Latvių, Estų, Vengrų, lenkų, jugoslavų, Čekų ir kt. skautų sąjungas, kurios savo veikla pilnai įrodė esančios vertos būti TSB nariais. R. Mž./.

Italija, kuri grįžo į Pasaulio Sk. S-gą po 18 metų nebuvimo, yra gražus pavyzdys, kaip skautybės idėja ilgai lieka gyva, nežiūrint uždraudimo ir persekiojimo. - Mes turime žinių, rašo redakcija, - kad valstybėse, kuriose skautų s-gos buvo prievarta uždarytos, daugelis skautų liko ištikimi skautų įstatams ir įžodžiui. "Tačiau mes griežtai išpėjame, kad niekas nebandytų savarankiškai susisiekti su tais mūsų mūsų broliais anuose kraštuose. Tai pastatytų jų gyvybes į pavojų, kaip dideliam mūsų apgailėstavinui, kelio-liko pavyzdžių jau parodė" - baigia redakcija.

Džiugu, kad jau ir kitų valstybių skautai pradeda suprasti gelž. uždangos prasmę, Dar vienam Nr. duodama žinutė apie DP skautų pabaigą, nurodant, kad naujuose kraštuose tremtiniai skautai isijungia į vietinių odos, nors vienetai dažnai sudaromi iš tautinių grupių. Atrodo, kad šis Redakcija kiek per daug pervertina TSB nuopelnus, kuris čia užuot padėjęs, dažnai darydavo trukdynus. Tremtiniai skautai, pasak laikraščio, nežiūrint sunkumų, stengiasi išlikti gerais skautais. Jie neprašą jokios malonės iš kitų, o tik nori gyventi laisvėje, tačiau retkarčiais "neatsižvelgia į labai sunkią politinę padėtį" ir varą "perdidelę propagandą prieš komunizmą". Str. pailiustruotas tremtinių skautų leidinių nuotrauka, pažymint skautų dalyvaviną rezistencijos judėjimuose.

TAU, VADOVE!

SKAUTIŠKI ŽAIDIMAI

MAZGAI POROMIS. Žaidėjų skaičius: 10 - 30 (porinis). Amžius: nuo 12 m.
Žaidimo vieta: kambarys ar salė. Įrankiai: virvutė kiekvienai porai.

Skautai susiskirsto poromis. Sustoja vienas šalia kito. Taip stovinių porų vi-
daus dvi rankos surišamos. Laisvos lieka dešiniojo žaidėjo dešinė ranka ir kairiojo
kairė. Dešinėje rankoje kiekviena pora laiko po virvutę. Žaidimo vedėjas pasako kokio
trečio patyrimo laipsnio mazgo pavadinimą. Poros turi jį surišti, bendrai dirbdamos
nesurištomis rankomis. Laimi pora, kuri greičiausiai suriša mazgą.

SUKURK LAUŽĄ. Žaidėjų skaičius: dvi ar keturios skiltys. Amžius: nuo 12 m.
Žaidimo vieta: užmiestyje. Žaidimo laikas: tamsi naktis.

Skautai dalinami į du būrius. Kiekvienam būriui skiriamas teisėjas. Abu teisėjai
(geriausia draugininkas ir adjutantas), prieš vakarą, parenka dvi vietas $\frac{1}{2}$ - 1 km
viena nuo kitos ir sukrauna laužus.

Naktį teisėjai veda savo būrius prie laužų. Žaidėjai neturi žinoti, kuria krypti-
mi yra laužai. Sutartą laiką ir vienoj ir kitoj pusėj prie sukrautų laužų teisėjai iš-
kelia $\frac{1}{2}$ - 1 minutei žiburius. Kada užgęsta paskutinis žiburys, būriai keičiasi vieto-
mis, vadinasi, bėga prie svetimo laužo, kur buvo matyti žiburiai. Susitikę priešini-
kai gali nutraukti kaklaryšius, kurie esti užrišti (vienu kartu) ant rankos, virš al-
kūnės. Skautas, pirmas netekęs kaklaryšio, laikomas "užmuštas" ir nebežaidžia. Laimi
būrys, pirmas užkūręs laužą. Kiekvienas skautas gauna tik du degtukus.

Prie laužų teisėjai palieka padėjėjus, o patys teisėjai eina kartu su skautais
ir seka priešininkų susitikimą.

ŽVEJŲ TINKLAS. Žaidėjų skaičius: neribotas. Amžius: nuo 9 m. Žaidimo vieta:
ribota aikštė ar didelė salė.

Du žaidėjai - žvejai. Visi kiti - žuvys. Žvejai susikabina rankomis, bėga žuvų
gaudyti. Paviję kokią žuvį, žvejai stengiasi taip susikabinti rankomis, kad žuvis at-
sirastų tarp jų, vadinasi, tinkle. Pagauta žuvis prisijungia prie žvejų. Tokiu būdu
tinklas didėja po kiekvieno naujo pagavimo. Žaidimas baigiamas, kai jau nėra daugiau
žuvų.

Žuvis gali išlįsti iš tinklo, po tiklą sudarančių žaidėjų rankomis, kol dar kraš-
tutiniai tinklo žaidėjai nėra susikabinę laisvomis rankomis. Bet žuvis neturi teisės
jėga plėsti tinklo.

ARKLIŲ LENKTYNĖS. Žaidėjų skaičius: 7 - 20. Amžius: nuo 10 m. Žaidimo vie-
ta: ribota aikštė.

Žaidėjai stovi plačiu ratu. Tarp žaidėjų 3 - 4 žingsnių atstumas. Žaidėjai pasi-
suka į dešinę. Davus ženklą pradėti, visi žaidėjai bėga ratu. Jie negali peržengti
užbrėžto rato. Žaidėjai stengiasi pavyti priešaky bėgantį žaidėją. Jie gali jį pra-
lenkti tik išorine puse. Prabėgdamas paliečia žaidėją ranka. Paliestasis išeina iš
žaidimo. Žaidimas baigiasi, kai lieka rate tik vienas žaidėjas.

Variantas: Žaidžiama taip pat, tik retkarčiais vedėjas komanduoja: "Aplink". Ta-
da žaidėjai greit apsisuka aplink ir bėga į priešingą pusę. Apsigręžę negreitieji iš-
vengia priešininko primušimo.

ISSILAIKYK ANT VIENOS KOJOS! Žaidėjų skaičius: neribotas. Amžius: nuo 9 m.
Žaidimo vieta: ore ar salėje.

Visi žaidėjai išsiskaičiuoja po du ir sustoja poromis ant vienos kojos, rankas
laikydami sukryžiauve ant krūtinės. Davus ženklą "Pradėk", kiekvienas, petim suduodamas
į kitą žaidėją, stengiasi išmušti jį iš pusiausvyros ir priversti kita koja paliesti
žemę. Kiekvienas, kuris žemę paliečia kita koja, išeina iš žaidimo. Žaidžiama, kol
pasilieka vienas nugalėtojas.

Žaidžiama vieną sykį ant dešinės, kitą sykį ant kairės kojos.

ŽIEDAI. Žaidėjų skaičius: 7 - 15. Amžius: nuo 9 m. Žaidimo vieta: aikšte-
lė. Įrankiai: 10 virvinių žiedų.

Žemėje įbestas kuoliukas, žaidėjai stovi prie linijos už kelių žingsnių nuo kuoliuko. Iš eilės ant linijos stovėdami žaidėjai po vieną po kito žiedus ir stengiasi juos užmesti ant kuoliuko. Laimi tas, kuris užmeta didesnę skaičių.

-*- **NUGARA Į NUGARĄ**. Žaidėjų skaičius: 10 - 20 (porinis). Amžius: nuo 12 m. Žaidimo vieta: aikštė ar didelė salė.

Žaidimo aikštėje pažymimos dvi lygiagrečios linijos. Atstumas tarp linijų neturėtų būti didelis ir neturėtų pranesti 50 m. Visi žaidėjai sustoja poromis prie pradžios linijos. Porose žaidėjai sustoja nugaromis vienas į kitą ir susikabina už parankių. Davus ženklą, taip susikabinusios poros bėga į antrą baigmės liniją. Laimi pora, kuri pirma atbėga. Porų dalykas rasti patogesnę bėgimo būdą, tik vienas žaidėjas kito nešti visą laiką negali.

-*- **KREPSIASVYDŽIO ESTAFETĖ**. Žaidėjų skaičius: 10 - 20. Amžius: nuo 12 m. Žaidimo vieta: krepšiasvydžio aikštė. Įrankiai: 2 kamuoliai.

Žaidėjai pasidalina į dvi lygias komandas. Kiekviena išsirikiuoja priešingame krepšiasvydžio aikštės gale prie krepšių. Komandos išsiskaičiuoja paeiliui. Pirmieji numeriai gauna krepšiasvydžio kamuolius.

Vedėjui davus ženklą, pirmieji kiekvienos komandos numeriai bėga prie priešingo krepšio, sustoja pabaudos smūgių aikštėlėje ir iš čia mėgina pataikyti į krepšį. Nepataikęs (į krepšį) turi teisę dar dūsyk mėginti tai padaryti. Pataikęs į krepšį ar nepataikęs trissyk, žaidėjas su kamuoliu grįžta prie savo eilės, kamuolį perduoda Nr. 2, ir tas bėga prie krepšio.

Laimi komanda, kurios paskutinis žaidėjas pirmas su kamuoliu grįžta į savo vietą ir sušunka "Baigta". Kada žaidėjas nepataiko į krepšį, jis pats turi nubėgti pakelti kamuolį ir vėl atsistoti į vietą.

-*- **LINIJINIS FUTBOLAS**. Žaidėjų skaičius: 14 - 24. Amžius: nuo 15 m. Žaidimo vieta: aikštė. Įrankiai: futbolo kamuolys.

Žemėje nubraižomos dvi lygiagrečios linijos, kurių kiekvienos ilgis 5 m. Tarpas tarp linijų 10 m. Žaidėjai pasidalina į dvi lygias komandas. Jos sustoja priešpriešiais viena ant vienos, kita ant kitos linijos. Kiekvienos komandos žaidėjai stovi eile, rankas ištiesia už kaimyno nugaros ir stulima rankomis. Tarp abiejų komandų lygiu atstumu dedamas futbolas.

Davus ženklą, komandos bėga prie futbolo, bet žaidėjai nepaleidžia vienas kito rankų ir stengiasi futbolą pervaryti per priešininko liniją. Kuri komanda pirma 3 sykus pervaro futbolą per priešininko liniją - laimi. Jei kuri žaidėjų grandis trūksta, žaidimas sustabdomas, grandis sukabinama, kamuolys dedamas tarp komandų vietoje, kur buvo pertrauktas žaidimas ir, davus ženklą, vėl pradėdama.

-*- **GREIČIAU PRIE VĒLIAVOS**. Žaidėjų skaičius: 10 - 20. Amžius: nuo 12 m. Vieta: ledas, žaidžiama ant pačiužų.

50 - 100 žingsnių viena nuo kitos pažymimos ant ledo dvi linijos, nuo kurių pradėdama bėgti. Tarp linijų į ledą yra įsmeigtos dvi vėliavaitės (arba padėtas koks nors daiktas), tarp kurių yra 1 - 2 žingsnių tarpas.

Žaidėjai pasidalina į dvi grupes. Jų nariai išsiskaičiuoja paeiliui ir sustoja vieni vienoje, kiti priešais, kitoje linijoje. Davus ženklą, abiejų grupių pirmi numeriai bėga ir stengiasi greičiau už priešininkus pasiekti savo vėliavą ir palikti ten prie vėliavos koki daiktėlį. Tas, kas pirmas atlieka savo uždavinį, laimi savo grupei 2 taškus. Jei du žaidėjai vienu laiku paima vėliavas, abiem grupėm priskaitoma po 1 tašką. Kai visų žaidėjų eilė baigias, skaitomi laimėti taškai. Jų daugiau turinti grupė laimi.

-*- **PLAUKIMAS SU ŽVAKE**. Žaidėjų skaičius: grupėse po 5. Amžius: nuo 15 m. Žaidimo vieta: upė, ežeras. Įrankiai: žvakė ir degtukai kiekvienam.

Kiekvienas žaidėjas, gavęs po žvakę ir degtuką, turi nuplaukti nuo pradžios iki paskirtos vietos, būdamas vandeny turi uždegti žvakę ir su degančia žvake išlipti į krantą. Patogiausias plaukymo būdas - šonu.

Tai lenktynės. Laimi greičiausiai uždavinį atlikęs žaidėjas.

Žaidimai paimti iš K. Dineikos ir B. Mantvilos knygos ŽAISK, Kaunas, 1934 m.

INDUOSE

EMIGRACIJEI

Skaitytėjai RASO

PASIDALINKIME SUMANYMAIS IR PATYRIMAIS

Visose didesnėse organizacijose bei susivienijimuose veikia didelio broliškumo dvasia. Ji pasižymi tuo, kad kuris padalinys ar atskiras narys ką išradęs, atidengęs, patobulinęs ar patyręs bei sumanęs, atidengia tai ir kitiems savo artimiems. Mes, skautai, apie šį broliškumą dažnai pamirštame. Šiuo reikalu silojasi ir pats TSBiuro oficiozas "Jamboree". Jo Redaktorius tiesiog prašo rašyti apie vienetų veiklą, jų būdą. Sako: "Kas vienien taip įprasta, atrodo kasdieniška, kitiems tai gal naujų idėjų duotų".

Ar negalėtų ir skautų vadovai, akademikai skautai, vyr. sesės, vyčiai, skautininkai, kad ir šiame skyrelyje trumpai ir suglaustai pasakyti tai, kam nėra laiko parašyti, pagaliau tai, kas daugelio žodžių tarpe pažūna - sumanymai mūsų Sąjungos veiklą patikslinti ir pagyvinti. Juk geri sumanymai žmones milijonais padaro... Tegu jie mus padaro geresniais skautais.

MV Redakcija, gavusi keleto skaitytųjų pagedavimus, maloniai sutinka užleisti šiam reikalui vietos. Rasykime čia apie viską - kas guli ant širdies, kad gera ir bloga mūsų organizacijoje, siulykime receptus negerovėms pašalinti, jei tokių pasitaikytų. Pradedame!

LIETUVIŲ KRAUJO BANKAS

Korp! VYTIS Valdyba pasiūlė visoms savo skyrių Valdyboms organizuoti "Lietuvių Kraujo Bankus". Susitarus su vietoje esančiais vyr. anžiaus broliais, sesėmis, galima būtų sudaryti bendrą komitetą, kurio tikslas būtų sudaryti savanorių sąrašus, kurie sutiktų duoti savo kraują. Reikalui esant, savanoriai "gražintų" vienai ar kitai ligonienei į jos kraujo banką lietuviui ligoniui paskolintą kraują. Tikslas: efektyvi pagalba artimui. Senj. V., Čikaga.

SUSIRAŠINĖKIME

Visame kultūringame pasaulyje besimokančio jaunimo tarpe sėkmingai veikia įvairių pavadinimų klubai, kurių tikslas susirašinėti su kitų miestų ar kraštų jaunimu. Skautų organizacijoje irgi tokie klubai žinomi, pav. Pen Pals - Plunksnos draugai. Norėčiau pasiūlyti ir mūsų skautams panašų klubą įsteigti, ir ne vien skautų reikalams, bet lietuviškam jaunimui. Tokį klubą mūsų tarpe būtų galima pagarsinti "Skautų Aido" ir "Mūsų Vyčio" pagalba. Vienetams tektų sudarinėti tokių narių sąrašus, surinkti jų adresus ir organizuoti pasikeitimą. Centrais galėtų būti mūsų skautiškieji laikraščiai.

Tokio klubo tikslas: Ketvirtojo skauto įstato platesne prasme įgyvendinimas ir "privertimas" mūsų jaunimo rašyti laiškus savo tarpe lietuviškai.

Junj. J-tis. J.A.V.

NESKALBKIME MŪSŲ NEŠVARIŲ SKALBINIŲ SVETIMUOSE INDUOSE

Iš Kanados vienas mūsų skaitytojas rašo:

Paskutiniu metu neskautiškoje spaudoje vis daugiau surandame rašinių skautiškomis temomis. Kai kuriuose lietuviškuose laikraščiuose susidarė ilgi skautiškieji skyriai. Tuli skaitytojais dėlto skautus netgi aprėkia, girdi, ar negalite šių rašinių spausdinti savo spaudoje, ko čia lendate, atimate vietą, ir pan...

Džiugu, kad visuomenė ir spaudą tvarkantieji žmonės aukštai vertina skautus-es, skiria jų reikalams daug dėmesio ir vietos. Bet ar visada tas naudinga patiems skautams? Ar šie skyriai atsiekia savo intencijos, ar pridėdama prie mūsų organizacijos ir skautiškosios spaudos stiprinimo? Aš dažnai galvoju, kad nereikėtų jų labai išplėsti ir ribotis tik skautiška informacija visuomenei/apie mūsų atliktus žymesnius /ne eilinius/ darbus, pranešimus apie sueigas, parengimus. Platesnio pobūdžio, o taip pat visus ideologinius rašinius palikti skautiškai spaudai, kuri, rodosi, vis skundžiasi neturinti bendradarbių su kaupu.

Ir skautų vadovai nevisada būna korektiški. JAV lietuviškoje spaudoje neretai užtiksi tokių rašinių, kurie neturėtų būti ten talpinami. Tačiau ne pačios redakcijos juos rašo: skautų vadai, dažnai išymūs skautininkai, juos ten susiunčia. Prasideda visuomenei taip neįdomi polemika skautiškais reikalais, mūsų vadovų kritika, beprasmiški ginčai, vienu kitam kaltinimai. Kritikuojami ir draugovių sueigų pravedimo būdai, iškeliami netinkami darbo metodai ir kitos pas mus pasitaikančios negerovės.

Iš to visko visuomenė susidaro klaidingą išpūdį, girdi, pas tuos skautus tikrai kažkas netvarkoje, kad patys netgi neskautiškoje spaudoje taip rėkia, vienas kitą kaltina! Visuomenė tikrai turinti išikišti į skautų organizacijos vidaus reikalus ir juos sutvarkyti. Tikrumoje gi nieko panašaus nėra. Kiekvienoje organizacijoje būna skirtingų nuomonių vadovavimo bei auklėjimo reikalais, tačiau jos visos neišneša jų į viešąją spaudą. Toki dalykai tvarkomi suvažiimuose, posėdžiuose, sueigose, tik savo organizacijos rėmuose. Kam gi skautų vadai /netgi vadijų variai/ turi juos kelti pas svetimus, kam jie visa tai išneša į dažniausia srovinius laikraščius? Kam mūsų nešvarius baltinius mėgina skalbti svetimuose induose, kada netruksta savųjų... Argi nėra skautiškos spaudos? Gal tokie dalykai nevisada patogūs aprašinėti "Skautų Aide", kuris daugiau skirtas jaunesnio amžiaus skaitytojams, kodėl gi "Mūsų Vytis" negalėtų jų atspausdinti?

Tiesa, mūsų skautiška spauda menkutė, retokai išeina. Bet ar ne mes patys, skautai, kalti, kad jos neparsikviečiame į savo namus, o vietoje jos tenkinamės kitais, nevisada vykusiais pakaitalais. Kam mums likti kampininkais? Ar negalėtumėm sukurti tvirtus savus, dažniau išeinančius skautiškus laikraščius? Skautiškų skyrių reikalas kituose, kad ir mums labai palankiuose laikraščiuose, nebebūtų taip reikalingas. V.p.

Į SPAUSTUVĘ "MŪSŲ VYTI" !

Būdamas daugiau kaip pusmetį JAV aviacijoje retai sutinku brolius skautus. MV yra tas vienintelis ryšys, kuris riša mus visus, išsklydusius po visą pasaulį ir leidžia pajusti lietuviškos, skautiškos šeimos nariu. Tai ypatingai svarbu mums, esantiems kariuomenėje. Mes šventai tikime tikrosios taikos atėjimu ir mūsų šūkio Dievui, Tėvynei, Artimui vedami, tikimės grįžti į laisvą Tėvynę Lietuvą. Šia proga sveikinu redakcinio kolektyvo narius ir linkiu daug sėkmės skautiškame darbe. Ar nereikėtų pabandyti MV siekti spaustuvės?

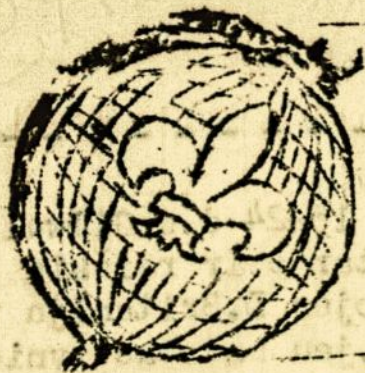
Senj. G.V.-ius. W.

GERAS ŽODIS JAUNIMUI

Dėkoju Jums už MV. Dabar, kai iš visų pusių girdimas šauksmas apie mūsų brangiausio turto nutautėjimą, - geras žodis jaunimui. Tai turi itin didžios reikšmės. Tad linkiu Jums ir Jūsų pasišventėliams padėjėjams daug gražios kūrybinės nuotaikos, ištvermės bei pasiryžimo eiti Jūsų gražiu keliu. Su Dievu!

Jūsų

Tėvas Alf. Bernatonis,
Liet. Trentinių Sielovados Tarnyba
Vokietijoje.

Skautai

S V E T U R

Skyrių veda E.Vilkas, J.A.V.

ESTIJOS treštiniai skautai susilaukė didesnio TSB žurnalo "Jamboree" dėmesio, kuris patalpino platų jų gyvenimo ir darbų aprašymą. Nors jų JAV priskaitoma vos 305, tačiau jie sugebėjo suruošti vieną bendrą stovyklą, į kurią suvažiavo 70 estų skautų bei skautininkų iš keliolikos valstybių /statų/. Iš aprašymo būdo jaučiamas noras pabrėžti, kad estų skautai yra išėję gerą skautavimo mokyklą tremtyje Vokietijoje ir todėl nė nenano išlieti į vietines skautų mases.

VOKIETIJA. Vienas iš Tarpt. Skautų Biuro direktorių patiekia savo išpūdžius iš jo lankymosi pas Vokietijos skautus. Str. pabaigoje autorius pažymi, kad TSBiuro pripažinimas "Ring Deutsches Pfadfinderbunde" sustiprino šią organizaciją viduje, o taip pat iškėlė ja pasitikėjimo jausmą tiek krašto viduje, tiek svetur. Vokiečių skautai augykybe ir kokybe. Tiesa, jaučiamas didelis vadų trukumas, bet jaunieji vadovai jau kyla ir, reikia pripažinti, jie turi dabar geresnį supratimą apie skautybės tikslus, principus, metodus, kaip kad senieji turėjo.

KORĖJA. Korėjos gyventojų buklė tikrai verta visų užuojautos, o joms skautai viešo pagyrimo. Štai jų nuolatiniai gerieji darbeliai: Pabėgėlių išvedimas iš karo zonų, darbas pirmosios pagalbos stotyse, judėjimo tvarymas gatvių kryžkelėse, gatvių valymas, talka spaudai ir informacijos tarnybai, sužeistųjų slaugymas bei jų lankymas. Vos kelios dienos praėjus nuo Seulo išvadavimo, 35 skautų vienetas vadovavo 4 pieno ir maitinimo centrams.

KARAIBŲ SALOS. Nors pereitą rudeni Jamaiką buvo užklupęs didžiulis uraganas, pridarius daug nuostolių, vis dėlto neatsisakyta nuo I-osios regijoninės jamboree, kuri įvyksta kovo mėn. pradžioje. Laukiama svečių iš Š., Vidurio ir P. Amerikos. Jamaikos valdžia, remdama savo skautus, pasižadėjo išleisti specialius pašto ženklus.

CENTRINĖ AFRIKA. Šių metų birželio mėn. pabaigoje Rodezijoje susirinks skautai iš visų centrinės Afrikos kampų.

PAN PACIFIKO Jamboree įvyks š. m. pabaigoje prie Sydnėjaus. Tai bus antroji. I-oji, kai atsimenama, įvyko 1949 m., kur dalyvavo 11.000 skautų, jų čarpe ir graži lietuvių skautų draugovė. Laukiama 15.000 skautų iš R. Azijos ir Pacifiko salų.

CEYLONAS. Skautų stovykla įvyko vasario mėnesį. Buvo tikėtasi sulaukti Anglijos sosteipėdinę Elžbietą su vyru. Tačiau 3.600 vietinių skautų karalaitės negalėjo sulaukti...

KUBA. Prieš dvejus metus suruošę pirmąją tautinę stovyklą, kubiečiai pamatė jos didžiulę naudą. Š. m. rugpiūčio mėn. renkasi II-jon stovyklon.

KIPRAS. Kipriečiai skautai ruošiasi ne tik pastovyklauti, bet ir svečių susilaukti.

D. BRITANIJA. Pietryčių Anglijos apskričių skautai vyčiai ruošiasi savo stovyklon, vadinamom "Moot". Programoje: diskusijos, sportas, iškylos ir laužai.

SKOTIJA pasižymi savo rengiamomis skilčių tarptautinėmis stovyklomis /jamborettėmis/, kurių šiais metais bus bent keturios. Laukiama skilčių iš įvairių Anglijos vietų o taip pat iš kitų V. Europos kraštų. Škotija taip pat šaukia skautų vyčių suvažiaviną, po 8 iš kiekvieno krašto į bandomąją Tarptautinę skautų vyčių stovyklą /Moot/ nuo liepos 23 iki rugpiūčio 1 d. Pakviesta dalyvauti 15-os kraštų skautai.

NORVEGIJA. Tautinė stovykla įvyksta netoli Trondheimo rugpiūčio pradžioje. Laukiama svečių iš kitų pasaulio kraštų.

PORTUGALIJA. The Corpo Nacional de Escutas kviečia visus kraštus į šio krašto 9-ą Tautinę stovyklą, kuri įvyks rugpiūčio 12-27 d. d.

BELGIJA. Vasario 19-22 d. d. Genvall vietoveje renkasi protestantų skautininkai. "Old Scouts" organizaciją atstovai suvažiuos į savo konferenciją Anglijon rugs. 12-15 d.

- Šveicarija. V-jai pasaulinei skautų vyčių stovyklai paruošiamieji darbai jau vyksta. Ruošiamasi ir 14-ai tarptautinei konferencijai Lichtensteine 1953 metais.

Mūsų Tėvijs

- PLSS Rinkiminė Komisija, pirmininkaujant sktn. A. Aglinskui, gražiai dirba. Seserijos, Brolijos ir Ak. Skautų Sąjūdžio Vadovybės paprašytos rinkiminių sąrašų ir finansinės pagalbos. Komisijos darbas pagyvės tik po Seserijos rinkimų.
- L.S. Seserijos Vyr. Skautininkė O. Zailskienė dar kartą prašo visas seses vadoves ir skautininkes registruotis rinkimų reikalui pas Sesę B. Lesevičiūtę -4126 3o. Rockwell st., Chicago 32, ILL. Balsuoti galės tik užsiregistravusios.
- Kun. A. Trakis, Liet. Evangelikų skautų Vyr. Dvasios Vadovas atsiuntė mums savo sveikinimus ir piniginę auką laikraščio leidimo reikalams. Skautiškas ačiū.
- PLSS Statuto projekto reikalai tebėra Pirmijoje. Kitame MV numeryje plačiau.
- Sktn. M. Jurksas, PLSS JAV rajono vadas, pasiekiamas tokiu adresu: 1441 So. 49th Ave, Cicero 50, ILL. Visi skautiški vienetai JAV prašomi palaikyti su juo ryšį.
- Sktn. Vl. Pauža, LSB Rajono Vadeiva JAV, lankėsi Čikagoje ir pas MV redaktorių. Pasiiekimas tokiu adresu: Vl. Pauža, Neringa, 1906 25th str., Detroit 16, Mich.
- Prof. sktn. Ig. Končius, ASS Pirmininkas, po sunkios ligos jau gerokai pasitaisė.
- Dr. v. s. D. Kesiūnaitė, kaip mus informuoja iš Clevelando, sutikusi sesių prašoma statyti savo kandidatūrą į Vyriausios skautininkės postą rinkimų metu.
- Mandatų Komisija iš 5 asmenų sudaryta prie PLSS Rinkimų Komisijos. Manoma, kad PLSS organų rinkimai bus baigti 3 mėnesių bėgyje.
- Mus jaudina nemažas skaičius geraširdžių prenumeratorių, kurie, siųsdami prenumeraciją, į laišką įdeda ne 2,50 \$, bet visus tris, kiti gi net po penkinę... Ir senieji kai kurie skolininkai labai sąžiningai atsiteisia, netgi su labai aukštais procentais. Gaila, kad tokių mažiau. Skautiškas ačiū už aukštą pareigos supratimą.
- Sesė M. Milvydienė tebesigydo Šveicarijoje. Sveikatos stovis taisyti pamažu. Ji nuoširdžiai dėkoja sesėms ir broliams, kurie ją remia. Sesė, kad ir sirgdama, pasižadėjo išausti korporantiškas juostas ASDS ir Korp! visiems nariams.
- V. Stasiškis iš Australijos iki šiol mums atsiuntė jau 40 MV prenumeratorių. Žadą būti ir daugiau. Taigi tolimoji ir negausi nariais Australija ima lenkti gausingesnius skyrius. Laikykitės!..
- Senj. Vyt. Deikus išrinktas ASS Sydnejaus skyriaus pirmininku.
- Sktn. S. Stasiškienė Australijos liet. akademikų skaučių išrinkta igaliojine. Pasiiekiami adresu: 2 Pleasant Ave, Glandore, Adelaide, S.A.
- Sk. vytis Vyt. Pileika MV redakcijai atsiuntė malonius sveikinimus iš Taegu miesto Korėjoje, kur šiuo metu jis randasi. Pareigingas skautas vytis nepamiršo skautiškos spaudos. Rodosi, kad skautiški reikalai ginklams žvangant negali būti pirmoje vietoje. O tačiau jis užsisakė "Mūsų Vytį". Tuo tarpu to nepadaro daugelis kitų skautų vadovų.
- Senj. Vytautas Žvirždys Korėjos kare buvo sunkiai sužeistas ir dabar gydosi. Po keleto mėnesių gydymosi kiek pasitaisė. - "Dabar aš turiu jau sveikatos, kaip 10 mėnesių vaikas..." - rašo jis mums. Sesės ir broliai prašomi prisiminti sužeistąjį ir retž karčiais parašyti jam keletą žodelių adresu: Cpl. Br. Žvirždys, Percy Jones Army Hospital, 317, Battle Creek, Mich., USA.
- Čikagos skautai vyčiai III.9 d. turėjo gražią metinę sueigą, kurioje dalyvavo per 30 vyčių ir svečių. Dr. vės vadu perrinktas energingas psktn. A. Augustinaitis. Sekmės!
- Psktn. Levanas rūpinasi suruošti Čikagos jūros skautams kursus. Gero vėjo!
- Kitas MV numeris už gegužės mėnesį išeis balandžio gale.
- Čikagos skautai -ės IV.19 d. Liet. auditorijoje ruošia skautišką vakarą.
- Sktn. Al. Plateris, K! VYTIS Garb. gynėjas, pakviestas Lituanistikos instituto nariu.
- Vyr. Skautininkas Stepas Kairys žada netrukus pradėti eiti savo naujas pareigas.

M Ū S Ū V Y T I S

Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungos vadų, vadovių ir akademikų skautų-čių laikraštis
Nr. 3-4 ČIKAGA 1952 m. kovas - balandis

REDAKCIJA : Redaktorius - Br. Kviklys, 4312 So. Lake Park Ave, Chicago 15, Illinois, U.S.A. Telefonas: KENwood 8-3153. Meninės dalies vedėjas - Alb. Karnavičius. Viršelio piešinys dail. P. Augiaus. Redakcija rankraščius taiso savo nuožiūra. Autorių teisės gerbiamos. Straipsniai su autorių pavardėmis ar inicialais nevisada reiškia skautiškosios vadovybės, redakcijos ar leidėjų nuomonę.

ADMINISTRACIJA : Leidžia Akademiniškas Skautų Sąjūdis. Administratorius - Aleksas Karaliūnas, 6541 So. Campbell Ave, Chicago 29, ILL., U.S.A. Telefonas - RE 7-2874.

PRENUMERACIJOS KAINA : metams \$ 2,50, pusmečiui - \$ 1,25. Užuojautos, sveikinimai ir panašūs smulkūs skelbiniai po \$ 1. Atskiro Nr. kaina 40 ct. Rotatoriumi spausdina jūr. psktn. Leonas Knopfmilleris, 5841 So. Carpenter Ave, Chicago, ILL. Laikraščio atstovai kituose kraštuose: AUSTRALIJA - Vyt. Stasiškis, 2 Pleasant Ave, Glendore, Adelaide, S.A. D. BRITANIJA - K. Vaitkevičius, 21 Cobden str., Derby, England. ITALIJA - Al. Nekrašas, Via Casal Monteferrato 20, Roma 28, KANADA - Sigitas Krašauskas, 84 Pine Crest Rd., Toronto, Ont. VENEZUELA - Antanas Baziliauskas, Calle 99, No 99/60, Valencia, Edo. Carabobo, S. Amerika.

N A U J I L E I D I N I A I

BUDEK. Skautų Kalendorius 1952 metams. Išleido Detroito "Gabijos" tanto skautės ir "Baltijos" vietininkijos skautai. Redagavo sktn. V. Pauža. Iliustravo dail. sktn. K. Žilinskas. Atspausdino "Dirva" Clevelande. 96 pusl.

Gražu, kad ir trentyje pagal galimybę tęsiama tradicija leisti skautiškuosius kalendorėlius. Ir šiame leidinyje kiekvienas skautas, ras daug naudingos medžiagos, kad ir labai suglausta forma patiektos - tiek skautiškaisiais, tiek lietuviškais, tiek informaciniais klausimais. Žinoma, būtų mieliau, kad kalendorėlis būtų išėjęs storesnis ir dar gausenis žiniomis; tačiau ir tai, kas surinkta, skaitytojui patiekta - yra didžiai naudinga ir vertinga. Girtina, kad atsirado redaktorius, kuris šią medžiagą surinko ir leidėjas, kuris išleido.

Leidinėlis platinamas per visus skautų-čių padalinius. Kas dar jo neturi, tepasistengia išgyti. Kaina 50 ct.

V. Gutauskas, SJ - KAS ŽIURI ir NEMATO ? Religiniai pašnekesiai. TT. Jėzuitų leidinys. Chicago 1952 metai. Su Bažnytinės vyriausybės leidimu. Spaudė N.P. Seserų spaustuvė, Putnam, Conn. Kaina 1 dol.

Skautų vadovams, ypač dirbantiems praktišką skautišką darbą su skautiškuoju jaunimu, dažnai tenka susidurti su religiniais klausimais, atsakyti į iškeliamus paklausimus, vesti šiomis temomis pašnekesius, etc. Įvairios šiuo reikalu medžiagos ras tas, kas atidžiai perskaitys šį Tėvo Gutausko /didelio skautų bičiulio/ nuoširdžiai ir paprastai, o drauge labai mokliškai ir giliai paruoštą veikalėlį. Skaitytojas ras dar medžiagos iš gamtos, biologijos, astronomijos ir kt. mokslų sričių. Leidinys gaunamas pas platintojus arba iš leidėjo: Tėvai Jėzuitai, 5541 So. Paulina Ave, Chicago 36, ILL.

LIETUVININKŲ KALENDORIUS 1952 Metams. Redaktorius Albertas Puskopalaitis. Munchenas, 1952. Mažsios Lietuvos Tarybos Spaudos Komisijos Leidinys. 128 pusl. Čia patiekta apsciai medžiagos apie mūsų Mažąją Lietuvą, jos gyvenimą praeityje ir dabar.

- SKAUTŲ AIDAS, Lietuvių skautų laikraštis, ir 1952 metais uoliai lanko savo skaitytojus, redaguojamas Vyr. sktn. Stepo K a i r i o, gražiai leidžiamas, puikiai iliustruojamas. Laikraštis didžiai naudingas skautiškajam ir šiaip jau jaunimui. Jeigu dar neprenumeruojate - užsisakykite nedelsdami! Prenumeratos kaina: metams 3 \$. Adresas: Mr. A. P. Fundzevičius, Box 1003, Station "C", Toronto 3, Ontario, Canada.

|||

